

Ára: 230.-Ft

RÁKÓCZI Lapja

Rákóczifalviak Lapja

2008. Harmadik szám

1676-2008

Borító: Papp Imre

Czirmayné Kocsis Róza

RÁKÓCZIFALVA TÖRTÉNETE II.

Előszó

„Minden olvasmány egy magot
hagy hátra, amely kicsirázik.”

/Renard/

Czirmayné Kocsis Róza PEDAGÓGUSKÉNT mintegy másfél évtizedet töltött el Rákóczifalván. Martfűn élt ez alatt az idő alatt, református lelkész férjével. Miért írom mindezt e könyv előszavának első mondataként? Mert Róza nem Rákóczifalvai, nem itt élt, él – „csak” itt PEDAGÓGUSKODOTT (így csupa nagybetűvel) – és mégis beírta nevét a településünk nagyjai közé. E rövid, alig másfél évtized alatt ugyanis számos alapmű megalkotása fűződik nevéhez. Hihetetlen kitartással, szakértelemmel, megszállottsággal kutatta – munkája mellett – településünk történetét, múltját, kereste relikviáit, emlékező honfitársainkat. Mindezt nem öncélúan tette. Ezzel a kötettel együtt immáron négy – Rákóczifalvával kapcsolatos – mű szerzőjeként szerepel az a címlapon: írta, szerkesztette: Czirmayné Kocsis Róza. Elsőként 1996-ban megjelent 100 év a II. Rákóczi Ferenc Általános iskola Jubileumi Évkönyvében tette le a névjegyt, majd 2002-ben a református egyház alapító és templomépítő Gáborjáni Szentmiklóssy József lelkészről írt könyve következett. 2006-ban

Könyvbemutató

Rákóczifalva története I. kötetet követi most e történeti összefoglaló II. része. Talán a sors akarta úgy, hogy valamennyi mű körül „legyeskedtem”, hol nyomdai előkészítő, hol menedzser, hol kiadóként. Így volt alkalmam arra, hogy személyesen érzékeljem, tapasztaljam azt a hihetetlen ambíciót, szakmai zsenialitást, tárgyi tudást és rendkívül mély emberséget, tapintatot, ugyanakkor céltudatosságot ahogy Róza ezeket a monográfiákat megalkotta.

Rákóczifalva története II. című dolgozat az első világháború rákóczifalvai kötődéseit dolgozza fel, rendkívül gazdag képanyaggal. A mű – úgy gondolom – az utolsó percben született. A szerző ma még tudott beszélgetni olyan polgártársainkkal, akiknek közvetlenül, vagy első kézből közvetve voltak élményei, tapasztalatai erről az időszakról, meg- és átélt történelemről. Számtalan honfitársam talál e

könyvben konkrét utalást édesapára, nagyapára, szomszédra, barátira, hozzátartozóra. Ezért remélem azt, hogy ismét sok rákóczifalvai kötődésű embertársamhoz jut el a könyv. Történelmi tények, visszaemlékezések, kutatási eredmények és fényképes dokumentumok jelennek meg a könyv lapjain. A témából adódóan nagyon nehéz a műfaj, akár egy száraz olvasmány is lehetne. A szerző azonban márkanév. Ő az, aki művészi gondolatait, cizellált, ízes, irodalmi magyar nyelven veti papírra. Így még e viszonylag száraz műfajt is élvezetessé, gördülékenyen olvashatóvá és igazi könyv élménnyé varázsolja.

Szeretném ha Czirmayné Kocsis Róza folytatná e munkát. Feldolgozásra vár a második világháború, és az azt követő időszak rákóczifalvai történelme. Ma még élnek honfitársaink, akik átérték és részesei voltak e kornak. Tudom – ez a viszonylagos közelmúlt – még rengeteg emberi érzékenységet is hordoz, de a fel nem dolgozott történelem nem gyógyítja csak – jó esetben – konzerválja a vélt vagy valós sebeket. Ráadásul Róza munkastílusa, emberszeretete, tisztelete, mély humánuma alkalmassá teszi a még oly kényes témák feldolgozására is. Én inspirálom erre a munkára. Kedves Olvasó! Önnek ajánlom jó szívvel e könyvet, olvasási élményben lesz része, a szerzőnek tisztelettel köszönöm lelkiismeretes munkáját!

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Rákóczi megemlékezés

2008. március 27-én II. Rákóczi Ferenc születésnapja alkalmából rendezett megemlékezést Rákóczifalva Nagyközség Önkormányzata és a Kuruc Hagyományőrző Egyesület. A Varsány Községi Ház színháztermében ünnepi beszédet mondott Cseh Kitti 8. osztályos tanuló. Az iskolai színjátszó csoport kiváló előadásában a jelenlévők megnézhettek egy II. Rákóczi Ferenc életét bemutató emlékműsört. Ezt követően Czirmayné Kocsis Róza könyvbemutatójára került sor: Rákóczifalva története II. kötet. II. Rákóczi Ferenc szobrának

koszorúzása után a Polgármesteri Hivatal falán Rákóczi-címeres emléktábla avatása és szentelése következett, ahol beszédet mondott Czirmayné Kocsis Róza és jelen voltak Csernevavoda bolgár település küldöttei is.

A Kuruc Hagyományőrző Egyesület a hagyományokhoz híven idén is megrendezte Kuruc Toborzó programját a Szabadság téren. Igazi látványosság volt az ünnepi máglyagyűjtás, a fáklyás felvonulás. A szervezők kuruc falatokkal kínálták az érdeklődőket.

Nemzetközi nőnap

A nemzetközi nőnap alkalmából a községben élő, 90 év feletti hölgy lakókat köszöntötte Tóth Lajos polgármester, Mézes Emilné önkormányzati képviselő és Kármán István alpolgármester. Otthonukban virágcsokorral és ajándékoszaggal lepték meg az idős hölgyeket.

Magyar sajtó napja

2008. március 15-én kiállítás nyílt a Varsány Községi Házban. A magyar ajtó apja alkalmából rendezett ünnepségen köszöntőt mondott Tóth Lajos polgármester. Előadást tartott Dr. Hargitai Henrik az ELTE BTK Művészet Elméleti és Médiakutató Intézet munkatársa, valamint Péterfi Ferenc a CIVIL RÁDIÓ elnöke, közösségfejlesztő, a Magyar Művelődési Intézet osztályvezetője. Múlt és jelen kiállítás a nyomtatott és elektronikus sajtó múltjából és jelenéből, illetve „LAP-ARC” címmel Papp Imre borítótérveit tekinthették meg az érdeklődők.

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Utazási kiállítás

Február 28-án a Budapesti Utazás Kiállításon Rákóczipalva újra megmutathatta értékeit. A négy napos rendezvényen a település az elmúlt évekhez hasonlóan Jász-Nagykun-Szolnok megye, illetve a Szolnoki Kistérség standját színesítette jelenlétével. A helyi kézműves hagyományokat Balogh Győzőné csuhéfonó munkái által ismerhették meg a látogatók, a kuriózumnak számító macivarrás és -restaurálás rejtelmébe pedig Baláti Zoltánné segítségével nyerhettek betekintést. A színpadi programot ismét gazdagították rákóczipalvi fellépő csoportok. Március 1-jén szombaton a Kuruc Hagyományörző Egyesület, a Rákóczi Néptáncgyűttes és a II. Rákóczi Ferenc Nyugdíjas Klub Népdalkörének műsorát élvezhette a kiállítás közönsége.

Tájékoztató a köztisztasággal összefüggő hatósági tevékenységről

A település környezetének védelme, tisztaságának megőrzése, fejlesztése és folyamatos fenntartása közös érdekünk. A Polgármesteri Hivatal a társhatóságokkal együttműködve – a jelenleg hatályos jogszabályok figyelembevételével - jár el a környezetet és a köztisztaságot veszélyeztető jogellenes cselekmények elkövetőivel szemben. (Több civilszervezeti és lakossági fórumon sokkal szigorúbb eljárást és büntetéseket követelnek a helyi polgárok a jelenleg alkalmazott gyakorlatnál!)

A hivatal hibája, hogy kevés információt ad ki az ezzel kapcsolatos ügyekről. Szeretnénk ezt a csorbát kiküszöbölni. Ezért a jövőben tájékoztatást adunk – természetesen a személyiségjogok maximális tiszteletben tartásával – szabálysértési tevékenységünkről. A közelmúltban a Falugondnokság és a polgármester egy temetői szemle alkalmakkor érzékelte, hogy háztartási szemetet helyeztek el a temető mellett a Tiszára vezető út mentén. A körzeti megbízottat tájékoztatták erről, akinek sikerült felkutatnia a cselekmény elkövetőjét. Az eljárás alá vont személlyel szemben köztisztasági szabálysértés miatt, gyorsított eljárásban magas összegű pénzbírságot szabott ki a polgármesteri hivatal.

Tekintettel arra, hogy a településünkön a hulladék legá-

lis elhelyezésére számos lehetőség adott (például az önkormányzat által szervezett heti hulladékszállítás, lomtalanítási, zöldhulladék-gyűjtési akciók, továbbá a Remondis Kft.-től rendelhető konténeres szállítás), ezért kérjük, hogy a keletkezett hulladékot ezeknek megfelelően helyezték el.

Értehetetlen számunkra a határban történő személtelhelyezés. Az elkövető legalább annyit árt vele saját magának, családjának azok jövőjének, mint másoknak.

Kérésünk: közösen tegyünk a településünk tisztaságáért, a környezetünk védelméért. Együttesen lépünk fel azzal a – meggyőződésünk szerint - néhány tíz-húsz személtelével szemben, akik a településünket és annak környékét felelőtlen magatartásukkal tönkreteszik, fertőzik. Nem a büntetés a szándékunk. A szándékunk a TISZTA TELEPÜLÉS! Tegyük érte! A hivatal ez után is következetesen, és szigorúan jár el azokkal szemben, akik illegálisan hulladékot helyeznek el. Az ilyen cselekményt elkövetők akár 100.000.- Ft-ig terjedő pénzbírsággal sújthatók. A környezetre veszélyes anyag esetén ez a tevékenység bűncselekményt képez (szabadságvesztéssel fenyegetve!).

Ismételten kérjük a személtelöktől tevékenységük beszüntetését, a nem személtelöktől a megértő együttműködést!

Tájékoztató 2008. I. negyedév szociális ellátásról.

Ahogy korábban jeleztük, a jövőben rendszeresen adunk tájékoztatást az önkormányzat segélyezési gyakorlatáról, természetesen a személyiségi jogok maximális tiszteletben tartásával. Mint bizonyára tudja a Tisztelt Olvasó Rákóczipalván a segítők jelentős hányadát az Önkormányzat Mézesné Ipolyszegi Elvira vezette Egészségügyi és Szociális Bizottsága bírálja el és dönt róla. 2008. január – február – március hónapban a bizottság négy alkalommal ülésezett. Ebben az időszakban: Ápolási díjat 12 főnek állapított meg, átlag 22 800 Ft/fő összeg-

ben. Két főnek lett megszüntetve a bizottság ezen ellátás folyósítását.

Lakásfenntartási támogatás - normatív alapon 30 háztartásnak lett megállapítva - , egy háztartásnál lett megszüntetve, lakóhely-változtatás miatt.

Itt jegyezzük meg, hogy helyi lakásfenntartási támogatás iránti kérelmet 2008. április 01-jétől lehet benyújtani!

Rendkívüli gyermekvédelmi támogatást 48 család kapott, mely 101 gyermeket érint, ez átlag 7400 forintot jelent gyermekeken-

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

ként. (A bizottság ezen a címen tehát összesen 747 400 forintot osztott el.)

Átmeneti segélyben 45 fő részesült, összesen 391 500 forintban, tehát átlagban 8 700 Ft-ban részesült egy személy. Ezen a jogcímen két fő részére természetbeni ellátásként 21 507,- Ft lett kifizetve.

Ösztöndíj támogatás középiskolások részére fejenként 4 000 Ft, 19 főnek lett megállapítva. A felsőoktatási intézményben tanulóknak - tanulmányi eredménytől függően - 7 125 Ft/fő vagy 9 975 Ft/fő összeg került megállapításra.

Első lakáshoz jutók támogatását 2 fő kérelmező esetében javasolta a Bizottság a képviselő-testületnek elfogadásra.

Polgármesteri hatáskörben hozott döntések:

A polgármester 5 fő részére állapított meg temetési segélyt, sze-

mélyenként 10.000 forint értékben.

Jegyzői hatáskörben született döntések:

Közgyógyellátást 28 fő részére állapított meg és 6 főt utasított el. A hat főből két főnek az alacsony gyógyszerköltség miatt, 2 főnek a jövedelmi viszonyai miatt, 2 főnek haláleset miatt került megszüntetésre az ellátás.

Rendszeres szociális segély 16 főnek lett megállapítva, 2 főnek lett megszüntetve. Mindkét esetben munkaviszonyt létesítettek.

Rendszeres gyermekvédelmi kedvezmény 21 gyermek számára került megállapításra, gyermekenként 5 500 Ft. Ezt az ellátás évente legfeljebb kétszer adható egy személynek.

Vízitdíj visszatérítésre 9 főnek összesen 24 000,-Ft összegben került sor.

Közmeghallgatás

Rákóczi falva Nagyközség Önkormányzat Képviselő-testülete

2008. május 9-én (péntek) 18.00 órától

a Varsány Községi Házban (Rákóczi falva, Szabadság tér 10.)

közmeghallgatást tart,

melyre tisztelettel meghívja Rákóczi falva lakosait.

Napirend:

1. Tájékoztató az új Település Rendezési Tervről.

Előadó: Tóth Lajos polgármester

2. Tájékoztató a település környezetének védelméről, valamint az állattartás szabályairól szóló rendelet tervezetről, – II. forduló!

Előadó: Tóth Lajos polgármester

A téma fontosságára való tekintettel számítunk a lakosság érdeklődő részvételére!

Tóth Lajos polgármester

Adózás

Többen kérdezték: A Polgármesteri Hivatal miért nem egy borítékban, egyszerre küldi ki egy háztartásba az adó határozatokat, értesítéseket?

A településünkön – helyi adóként - gépjárműadót, iparüzési adót, kommunálisadót, valamint talajterhelési díjat fizetnek az arra kötelezettek.

A különböző adónemekhez tartozó hivatalos okiratok egy levélben történő megküldése jelen jogi szabályok és egyéb körülmények miatt nem megoldható, tekintettel arra, hogy vannak olyanok, amelyek csak az adós tájékoztatását szolgálják –pl. helyi iparüzési adó értesítő, talajterhelési díj bevallás-, még mások pedig határozati formában, kötelezést tartalmaznak. Az értesítéseket elegendő közönséges postai küldeményként még az utóbbiak esetében tértivevényesen kell a küldeményt kézbesíteni a vonatkozó jogszabályok alapján.

Bizonyos adónemek esetében pl. iparüzési adó, talajterhelési díj más és más a bevallás benyújtásának határideje, illetve az adó vagy a díj megfizetésének határideje is. A gépjárműadó, illetve a talajterhelési díj esetében a szolnoki okmányiroda, illetve a Víz- és Csatornaművek Zrt. küldi meg a szükséges alapadatokat, amelyek alapján történik annak a feldolgozása, előkészítése, majd az adó vagy a díj kivetése, előírása. A megküldött adatok alapján történik a kapott adatállományok feldolgozása, amely magában foglalja minden egyes adózóra, adónemenként történő részletes adategyeztetést –pl.: jog vagy kötelezettség fennálltára, vagy fenn nem álltára, esetlegesen elhunytakra vonatkozóan-. Az adókivetése előtt vizsgálni kell az adókötelezettség keletkezését, az esetleges mentesség, illetve az adófizetési kötelezettség szünetelését, illetve az adó mértéke, továbbá az adókedvezmény szempontjából is.

ÁLLATTARTÁS

Az állattartás szabályozása....

Előző számunkban beszámoltunk a rákóczi állattartó gazdák január 16-i tanácskozásáról, amelyet a település környezetének védelméről, valamint az állattartás szabályairól készülő önkormányzati rendelet véleményezése érdekében rendeztek meg. Ennek jegyzőkönyvét be is nyújtották a Polgármesteri Hivatalba, sőt tudomásom szerint az ott felvetett kérdésekre személy szerint mindannyian választ is kaptak.

Úgy gondolom a kép akkor teljes, ha a témában megszólaltatjuk a másik oldalt, Török István aljegyző és Tóth Lajos polgármester urakat is.

pbm – Mindenekelőtt a rendeletervezet miérettől kérdezem Török István aljegyző urat, hiszen az említett tanácskozáson ennek létszükségességét is megkérdőjelezték.

Török I. – Egyrészt nagyon sok lakossági észrevétel érkezett – egyes gazdáknál az állattartás nem megfelelő körülményeit panaszolva – hozzáánk, az ÁNTSZ-hez és az állategészségügyi hatósághoz az egyes állattartók ellen. E két külső szervezet kezdeményezésére, valamint a rendezési terv aktualizálása kapcsán – melynek kötelező melléklete – elkerülhetlenné vált az egységes, mindenki számára világos feltételeket teremtő szabályozás. Meg kell jegyezni, hogy eddig is volt az állattartásról rendelete az önkormányzatnak, de az már a mai viszonyok mellett elavult, és a korábbi, már hatálytalan rendezési tervhez igazodik. Olyan rendeletet kell alkotni, amely a városból ide költöző, nyugalomra, tiszta levegőre vágyó lakosok érdekeit is szem előtt tartja, de az állattartás viszonyait is rendezi és nem lehetetleníti el az állattartást. Ezt csak nehéz kompromisszum árán lehet megteremteni. Egyébként az a felvetés egyszerűen nem igaz, hogy más településen nincsen ilyen rendelet, hiszen a tervezet megalkotása előtt 5-6 környező település ilyen témájú szabályzatát tanulmányoztuk. Természetesen figyelembe vettük a vonatkozó törvényi, kormányrendeleti és hatósági előírásokat is. Így készült egy helyi koncepció, tervezet, amelyet vitára bocsátottunk. Időközben érkezett több állattartó részéről vélemény, illetve javaslat, melyre mindannyian megkapták a választ levél formájában. A végleges döntést hozó önkormányzati képviselők – a polgármester javaslatára – az összes észrevételt fényképpel meg fogják kapni ahhoz, hogy felelős döntésükhöz minden információ a rendelkezésre álljon. Erre – előreláthatóan - 2008. augusztus

végén kerül sor.

Néhány példa a számtalan levél közül, melyeket polgármester úr idézett:

A politikai indíttatású – „...ez a tanyasi gazdálkodási forma 1000 év alatt alakult ki, de a pártunk és kormányunk egy tollvonással elintézte a sorsukat. Az előjelek azt mutatják, hogy ez a mostani országvezetés a falusi lakosságnak is ezt a sorsot szánta, hisz 1950. óta sorvasztják a falvakat, amióta a padlássöpöregést kitalálták, ...”

Amelyből hasznosítható javaslat is kiolvasható – „... Javaslom a nagy mezőgazdasági haszonállat tartásánál a 2 darabot és annak szaporulata 2 éves koráig! Borjút 1-2 évesen vágják. Lovat 1-2 évesen, bekocsizás után értékesítik. Lovak terápiás fejlesztési célra történő tartásánál magasabb legyen a lószám, ...”

pbm – Polgármester úr! A gazdák ülésén személyesen is megszólítottál, miszerint az állattartás szabályozásának oka, hogy városná akarod nyilvánítani a települést. Mi erről a Te véleményed?

Tóth L. – Semmi köze nincs a két tőnek egymáshoz. Tudom azt is, hogy arról beszélnek, hogy ez nekem több fizetéssel jár. Megnyugtatok mindenkit: a városná válás egy hosszú procedúra. Mire a település város lesz, én már feltételezhetően nem leszek polgármester.

Tehát nem önös érdekek vezérelnek. A városná nyilvánítás, a már egy más fajta rangot, más fajta életminőséget jelent a település és a településen élők számára. Ebből is látszik a városná nyilvánítás ugyan egy időponthoz köthető, de maga a felkészülés, a minőségi változás az egy folyamatban következik be. Ami már elindult. Nem beszélve arról, hogy a városi rang a jelenleg érvényben lévő szabályozás alapján némiképpen másfajta finanszírozási rendszert, jobb pályázati forráshoz való jutási lehetőséget biztosít. Nagyközésként – 5000 fő feletti kategóriában – sokkal rosszabb helyzetben vagyunk, mint kisvárosként. Úgy gondolom, – és ezt szeretném hangsúlyozni – a kisvárosná válás a település jövője érdekében fontos. Semmi nem dől el, ahogy említettem elkezdtük a folyamatot, de nem siettetjük a városná válást. Több döntést ezzel kapcsolatban a jövőben kell meghozni. Azt ígérhetem, úgy mint az állattartásra vonatkozó rendeletnél, meghallgatjuk és figyelembe vesszük a település polgárainak véleményét. Egy dolgot viszont az elején szeretnék

ÁLLATTARTÁS

leszögezni: feltételezhetően két érdekből markánsan eltérő álláspont fog kialakulni. Mindkét fél érdekét meghallgatjuk és az arra hivatott grémium ezek alapján többségi elven fog dönteni. Tehát valaki, valakik kisebbségben maradnak. Ebben az esetben viszont nem kell azonnal diktatúrát, padlássöprést kiáltani. Ez a demokratikus rendszerek működési technikája. A konkrét kérdésre a válasz lényege: semmi összefüggés nincs a rendelet megalkotása és a városossá nyilvánítás között. Semmilyen rendelkezés nem írja elő, hogy – különösen egy mezővárosban – ne lehetne állatot tartani. Meggyőződésem érdemibb vita bontakozhatott volna ki ha, a véleményt formálók nagyobb számban elolvasták volna a rendelettervezetet, amit egyébként el is küldtünk nekik. Talán kevesebb indulat lenne az eredményesség szempontjából.

pbm – *Kanyarodjunk vissza az eredeti gondolathoz, a köztudatban állattartási rendelethez bevonult önkormányzati rendelethez.*

Tóth L. – Hangsúlyozom, hogy ez egy rendelettervezet, amelyet a közmeghallgatáson tárgyaltunk, illetve ismertettünk először. Az általunk ismert állattartóknak és valamennyi helyi civilszervezetnek megküldtük véleményezésre. Az észrevételeket, ami konkrét, méltányolható bedolgoztuk a rendelettervezetbe, a politikai kijelentéseket, kinyilatkoztatásokat, véleményeket tudomásul vesszük. Sajnos ez utóbbival nem igazán tudok, tudunk mit kezdeni. (Nem lehet helyi rendelet nyelvére lefordítani.) Azt kell látni, hogy a közhangulatot néhány ember tüzezi és az indulatok nagy része a tervezet nem ismeréséből adódik. Több levélből az köszön vissza, hogy el sem olvasták a vonatkozó szabályozást, és például olyan állatszámra hivatkoznak, amit enged a tervezet. Volt olyan polgártársunk, aki – levelében – a „padlássöprés”-hez hasonlítja tevékenységünket. Beszéltem olyan állattartóval is, aki meglehetősen hangosan arra hívta fel a figyelmemet, hogy ő ugyanannyi állatot akar tartani, mint amennyije jelenleg van. Megnéztük a tervezetben, aszerint akár kétszer annyit is tarthatna.

Valóban! Falun élünk, az állattartásnak hagyománya van. Nagyapám is tartott jószágot és én is szeretem az állatokat. Mindig volt kutyánk, macskánk, sőt mikor fiatal házaspár voltunk még tyúkot is tartottunk. Tehát szó sincs arról, hogy én személy szerint az állattartás ellen lennék, csupán azt gondolom, hogy az állatlétszámot és az állattartás körülményeit mindenképpen célszerű szabályozni, hogy a végtelen – ezzel kapcsolatos szomszédai – vitákat elkerüljük, megelőzzük, vagy mértékadó szabályozás alapján elbíráljuk, vagy

elbíráljuk az arra hivatott szervek. Ha valaki állatot szeretne tartani, teljesen természetes igény. De azt is figyelembe kell venni, hogy aki a szomszédjában lakik, annak meg joga van ahhoz, hogy tiszta levegőt szívjon és ne egész nap 35 fokos melegben tömény disznószar szagban élje az életét. Mondok egy konkrét példát: van olyan állattartó, aki ötször-ötös karámban 20-25 sertést tart, nyakig ürülékben, és ez a nyári forróságban a levegőben kering. Az teljesen természetes, ha a parasztember reggel, vagy este kitrágyáz, akkor annak szaga van, de arra nem kötelezhet senkit, hogy 10-15 szomszéd egész nap ablakot ne tudjon nyitni, vagy ne tudjon az udvarra kiülni pihenni, mert a szag és a hozzá szervesen kötődő patkányok ezt nem teszik lehetővé. Itt említeném egy barátom esetét. Egy-egy nyári estén, amikor vendégeivel kimegy a kertjébe szalonnát sütni, ez alatt az idő alatt 8-10 patkányt lő le az állattartó gazdától elválasztó téglakerítés környezetéből.

A fentiekből is kitűnik ez egy rendkívül összetett probléma. Azt talán senki nem vitatja, hogy lépni kell. Figyelembe kell venni az állattartó gazdákat és a nem tartó polgárok érdekeit. Ugyanakkor a falusias környezethez hozzátartoznak az állatok. Ma már azonban – ezt tudomásul kell venni mindenkinek – mások az állattartással kapcsolatos elvárások, igények. Aki állatot tart annak a rendkívül szigorú állattartási normáknak meg kell felelni. Nem csak és kizárólagosan az emberi tényező miatt, az állatvédelmi előírások miatt is. Ezért nem siettük el a döntést és bocsátottam vitára a rendelettervezetet. Konzenzust kell teremtenünk.

pbm – *A gazdák tanácskozásán felmerült, hogy külföldön is látni lehet a szupermarket és szálloda szomszédságában legelő marhákat. Melyik volt előbb, a szálloda, vagy az állat? Ezt hogyan látod?*

Tóth L. – Igen, elég sokat voltam a 90-es években Bajorországban. Ausztriában ma is évente legalább kétszer megfordulok. Ott tényleg úgy van – vidéken –, hogy a házak összeépültek az istállóval. De a – számomra nagyon kellemes, tehát egyáltalán nem orrfacsaró – tehénszagnál nincsen több. Azért azt őszintén bevallhatjuk, hogy nálunk néhány gazdánál nem erről van szó. Össze sem lehet hasonlítani a körülményeket. (És ez nem elsősorban pénz, igényesség kérdése.)

pbm – *Mi várható, mi lesz a rendelettervezet további sorsa?*

Tóth L. – Decemberben közmeghallgatáson nyilvánosságra hoztuk rendeletalkotási szándékunkat. Még egyszer

ÁLLATTARTÁS

hangsúlyozom, rendelettervezetről van szó, amelyet az ott megjelentek körében szétesztottunk. Azóta minden általunk ismert állattartónak, és annak is aki kérte, megküldtük véleményezésre. Ami hasznosítható javaslat jött, azt mind beépítettük a rendelettervezetbe. Azt már említettem, aki levelet írt nekünk, mindenkinek válaszoltunk. Igaz, hogy január 31. napjával lezártuk az erről szóló vitát, de még lesz egy szakmai vita állattartók körében, a már módosításokkal változtatott rendelettervezetről. Majd még egyszer vissza fogjuk vinni közmeghallgatásra az így átdolgozott rendelettervezetet, és reményeink szerint augusztus 31-ig fogja a testület megalakítani a végleges rendeletet. Az idézett cikkben is felmerült, hogy mi a „külön polgármesteri engedéllyel” tartott állatszám esete. Alapvetően behatárolunk egy limitet, de vannak azért olyan állattartók, akiknél valamilyen oknál fogva indokolt, hogy egy-kettővel eltérjenek – még akár a nagy állatoknál is –. Például, ahol patikatisztaság mellett tartják az állatot és a körülmények is olyanok, ott megengedhető a rendelet előírásaitól való eltérés. Azt kell világosan látni, és azt szeretném kihangsúlyozni, hogy elsősorban a higiénia miatt van szükség némi korlátozásra, ami egyébként – információim szerint – a jelenleg állatot tartók 80 százalékát nem érinti hátrányosan. Az a tapasztalatom, hogy akik a lehangosabbak ott olyanok az állattartás körülményei, hogy az állatok, ha tehetnék, önként vonulnának guillotine, nyaktiló alá. (Nem akarok ezzel senkit megsérteni, de a dolgokat nevének kell nevezni, hogy tiszta víz legyen a pohárban!)

Nem győzöm eleget hangsúlyozni, hogy az állattartónak joga van állatot tartani, de egy 600 négyzetméteres telken nem lehet több száz kisállatot, néhány nagyszámos állatot gondozni, kulturáltan tartani. Ezt tudomásul kell venni, mert ez az állatokra és az emberekre nézve is egyaránt egészségtelen.

Nem azt akarjuk – ahogy egy levélből megvádoltak minket – hogy borsot törjünk a gazdák orra alá, miért tennénk? Tisztességes, átlátható, mindenki számára világos viszonyokat szeretnénk teremteni. Nem megszüntetni akarjuk az állattartást, hanem kulturáltabbá tenni.

A menetrendben következő fórumra kérem, jöjjön el minden érdeklődő, érintett. Akiről információnk van, hogy állatot tart kiküldjük a rendelettervezetet, de aki kéri, mindenkinél megteesszük ezt. Feltesszük az internetre is, ott is elérhető. (www.rakoczifalva.hu)

Szeretném, ha a gazdákkal folytatott vitán és a közmeghallgatáson úgy vitatkoznánk, hogy mindenki, akinek véleménye van, ismeri a módosított rendelettervezetet.

Viták tervezett időpontjai: gazdákkal való egyeztetés április 25-én 19 órakor, közmeghallgatás május 9-én 18 órakor, a Varsány Községi Házban.

Azt gondolom, ez jogos kérés. Magam részéről azt tudom ígérni, hogy a továbbiakban is reális tájékoztatással segítjük ennek az ügynek a megvalósulását.

pbm

RÁKÓCZI-RELIKVIA

A törökbarát herceg emléke

Jól mondják, hogy a valóság gyakran szembe kacsagja a képzeletet.

Hiszen ez történt most is. Rákóczifalva, a rákóczifalviak sokszor elképzelték már, hogy egyszer, majd, valamikor, valamilyen Rákóczi-relikvia birtokába jutnak. S a képzelet csapongásaira most ránevet a valóság, mert a különösen nagy tiszteletben álló Rákóczi-család emlékét őrző tárgyak közül egy kevésbé ismertnek a pontos és hű másolata megérkezett a faluba, s helyet talált magának a Község-háza falán. Messziről, nagyon messziről érkezett ez a tisztelet tárgyát alkotó emlék. Eredetije ugyanis a mai Bulgária egyik településén, az Al-Du-na menti Cervena Voda-ban látható.

Cervena Voda, a kis bolgár falu, Rusze térségében található. A kikötővárostól délkeletre 15-16 kilométernyire. Arrafelé a Duna már csaknem két és fél kilométer szélesen hömpölygő folyamra növekszik, s bár Cervena Voda nem közvetlenül a folyó mellett fekszik, mégis élete többnyire a vízhez kapcsolódik. Magának a nevének a története is a vízhez kötődik. A hagyomány szerint ugyanis egy patak folyt keresztül a falun, és a török korban a falu urának, a török bégnek a lánya erre a patakra járt fürödni. Ott vetett szemet a gyönyörű lányra egy szegény bolgár legény. Ám a gögös török nagyúr megakadályozta, hogy a fiatalok szerelme szárba szökkenjen. A patak forrását gyapjával eltömte. Az avasodó, málló gyapjú aztán lassan elszennyezte a vizet, s a lánya nem járt többé a patakra. Hogy valóban így történt-e, utólag nem érdemes kutatni. Az viszony figyelemre méltó adalék, hogy az elszennyezett víz lett a település névadója. Egyesek szerint a víz rótvörössé vált, s ebből lett a Cervena Voda (magyarul vörös víz) elnevezés. Mások szerint a víz megfeketedett, s ennek nevéből alakult ki a Cerna Voda (magyarul fekete víz) név. Vagyis a valóság az, hogy a falunak története során két neve is volt. Hol Cerna Voda-nak, hol Cerneva Voda-nak nevezték. Nos, ez a kettős névre hallgató település őrzi ma is Rákóczi József sírlapjának a töredékét. Egy négyzetméternyi nagyságú domborművet, amely a faluz ortodox templomának falába van beépítve a bejárat fölött. A Mihály arkangyalról elnevezett templom homlokzatán látható dombormű az Erdély címerével egyesített Rákóczi-címert ábrázolja. Jól látható rajta a három halom a szekérdérékkal, s az azon felröppenő, kiterjesztett szárnyú sas, valamint az erdélyi székelységet jelképező emberarcú napkorong és a férfiarcot mutató csipkés holdsarló, továbbá az erdélyi szászokat szimbolizáló hét vár. A címerpajzsra a hercegi korona borul, tetején az országalmából kiemelkedő kereszttel. Az egyesített kompozíciót a spanyol Aranygyapjas Rend lánca keretezi, illetve az egész címet növényindás díszítés övezi, melyet kiterjesztett szárnyú angyalok tartanak. Vagyis a domborművön látható címerkombináció nemcsak a szemnek tetszetős, hanem megtanítja álmodozni és emlékezni is az embert. A kérdés csupán az, miért és mikor került ez a magyar nép történelméről regélő jelkép egy távoli bolgár falu ortodox templomára.

RÁKÓCZI-RELIKVIA

A törökbarát herceg emléke

A kérdésre adandó válaszáért majdnem háromszáz esztendő kell visszalépni a magyar múltban. II. Rákóczi Ferenc gyermekeit kell megidézniük.

A nagyságos fejedelem Sarolta-Amália hercegnővel kötött házasságából három fiúgyermek született. Az első fiúcska – Lajos Lipót György – 1696-ban látta meg a napvilágot Bécsben. A második gyermek – József – 1700 áprilisában született szintén Bécsben. Az utolsó aranyágacska – György – 1701-ben lépett az élet színpadára ugyancsak a császárvárosban. A három gyermek közül csak kettő jutott a felnőtt korba. Lajos Lipót György ugyanis alig négy esztendősen 1700-ban meghalt. A másik két gyermekről pedig elmondható, hogy apa és anya nélkül nőttek fel, hiszen miután 1701-ben II. Rákóczi Ferenc a felségárulás gyanúja vetült, a császár kivette a gyermekek nevelését a szülők kezéből. Mindkettőből császárpárti, aulikus főurat igyekezett faragtatni. Ennélfogva József és György szüleiktől elszakítva Bécsben nevelkedtek. Magyarországról, őseikről mit sem tudva német módra nevelték őket. A császár a Nápolyi Királyság területén adományozott számukra birtokokat és főnemesi címeket. Életüket az udvari vigasságok, a bálók és a fényűző vadászatok töltötték ki. Mindazonáltal felnőtt korukban mindketten elmenekültek Bécsből. Előbb a kisebb fiú, György, hagyta el az udvart. Velencébe ment, majd 1726-ban Rodostóba érkezett. Közel fél esztendőt töltött apja mellett. Hamarosan kiderült azonban, hogy életfelfogása messze nincs összhangban II. Rákóczi Ferenc elgondolásaival, ezért az apa és fia útjai elváltak egymástól. György Párizsba ment, ahol 1756-ban bekövetkezett haláláig élt.

József 1734-ben hagyta el a császárvárost. Meglehetősen

zavaros körülmények között Rómába majd Nápolyba ment. Aztán Madridba vezetett az útja.

Ott találkozott az egykori császári altábornaggyal, Bonneval, aki akkoriban már Ahmed pasaként Konstantinápolyban élt. Az ő hívására, biztatására utazott Törökországba. 1736 decemberében érkezett Rodostóba. Mivel az osztrák-török háború kirobbanása csak idő kérdése volt akkoriban, József a portai tervek homlokterébe került. I. Mahmud szultán díszes athnamét ad ki számára Erdély fejedelmének és Magyarország hercegének nevezve, s kilátásba helyezte, hogy a Porta támogatásával visszaszerezheti ősei erdélyi trónját. Cserébe Rákóczi József az emigráció mozgósításával táborba szállt, s 1738. február 18-án személyesen is megérkezett a Al-Duna menti gyülekező táborba Cernava Voda-ba. Majd innen indult Vidinbe. Kiáltványának azonban Erdélyben és Magyarországon különösebben nem volt visszahangja. Mindössze azt érte el vele, hogy Bécs pártütőnek nyilvánította, fejr 10000 forint vérdíjat tűzött ki, s kieszközölte az osztrák császár, hogy XII. Kelemen pápa kiátkozza a római katolikus anyaszentegyházból. Közben a Porta is ejtette a vele kapcsolatos terveit. Nyilvánvalóvá vált ugyanis, hogy a nagyvezír ama elgondolása, mely szerint Rákóczi szerepeltetése a háború során gyengíteni fogja a Habsburg katonai erőt, mert a név hallatán tömegesen fognak dezertálni a magyarok az osztrák hadseregből, teljesen irreális volt. Ugyanakkor a rákócziánus mozgalomnak Erdélyben sem volt már alternatívája. Úgyhogy azzal a másfél száz emberrel, akik Rákóczi zászlaja alatt 1738 tavaszán táborba szállt a török igazándiból nem törődött. 1738 augusztusában a komédia véget is ért. Rákóczi József maroknyi csapata Vidinből visszaindult Cernava Voda-ba. Ruszeig a Dunán ereszkedtek le, majd onnan rövid időn belül megérkeztek Cernava Voda-ba, hogy a telet ott húzzák ki.

Rákóczi József azonban a telet már nem érte meg. 1738. november 10-én Cernava Voda-ban meghalt. Már korábban is sokat betegeskedett. Mikes Kelemen leveleiből tudjuk, hogy „soha nem volt egészséges, amiolta ebbe az országba jött”. Végrendeletileg azt hagyta, hogy apja II. Rákóczi Ferenc mellé vigyék temetni Konstantinápolyba. A szultán azonban ehhez nem járult hozzá. Ki tudja miért. Talán azért, mert éppen békülőben volt az osztrák császárral, vagy egyszerűen csak azért, mert Cernava Voda-n pestis járvány dúlt a táborban. Tény, hogy a fejedelemfit halála után majdnem egy fél esztendővel Cervana Vodan temették el egy görög szertartású templomban. Addig teste egy lezárt koporsóban egy pince mélyén várta a feltámadást. Aztán az évek múltán Rákóczi József földi sátorházát mégis csak átszállították apja sírboltjába. Cernava Vodan, vagy ahogy Mikes Kelemen is írta Cernavodan, pedig nem maradt már utána csak az összetört sír fedőlap. Egy kőlap, amelynek másolata immáron Rákóczi-falva történelmét gazdagítja.

Czirmayné Kocsis Róza

KÖLTÉSZET NAPJA

A költészet érintése

Április 11-e, József Attila születésnapja egyben a Magyar Költészet Napja, melyet 1964 óta ünneplünk. Ennyi a hivatalos szöveg, azonban e mögött mindenki számára más érzés, más gondolat lapul.

Arra vállalkozom, hogy feltárjam, mit jelent számomra a Költészet Napja, és maga a vers. Nagyon sokat!

Kisgyermekként és tini lányként – alkatomnál fogva – alkalmatlan voltam holmi sportsikereket elérni, gondolom ez vezetett arra az útra, hogy versek olvasásával, majd előadásával próbáljam a hiányt pótolni. Először iskolai szavalóversenyeken indultam több-kevesebb sikerrel, de azt azért éreztem, hogy az átlagnál jobban tudok azonosulni a lírikusok gondolataival és egyre jobban sikerült átadnom a hallgatóságnak a kiválasztott verseket. Csak olyan költeményeket szavaltam szívesen, amelyek megérintettek, így aztán a kötelező irodalmat az iskolában sokszor szabotáltam.

A szolnoki hivatalos könyvnap rendezvényeken minden alkalommal részt vettem, sőt munkahelyi kultúrosként lehetőségem nyílt a kor igazán ismert – mai szóval illetve „sztár” – előadóival személyesen is találkoznom: Keres Emillel, Mensáros Lászlóval. Egy alkalommal, országos versenyen Jancsó Adrienne Kossuth-díjas művész nő a zsűri tagjaként mondott véleményt előadói tehetségről és botlásaimról. Ez számomra örökérvényű élmény volt, hiszen a szememben ő volt a verselés csúcsa. Legalábbis az egyik. A másik Latinovics Zoltán, akitől sokat tanultam, sőt az azóta is számomra legkedvesebb versből az ő felvételét hallgatva készültem a versenyre.

Most, az ünnep előtt nosztalgizva vettem elő a Szép versek első – 1965-ös – kötetét, amelyet azután minden évben, 22 éven át megvásároltam.

Miért is hagytam abba? Talán mert jött a család és így háttérbe szorult a vers, a verselgetés. Most újra kezdem.

És álljon itt az a vers, amelyet kedvencemnek mondhatok, bár manapság nem „divatos” az írója – Garai Gábor –, de úgy érzem ma is érvényesek gondolatai az összefogásról, ami nagyon hiányzik mai életünkől, és rohanó életünket ismerve nem is lesz meg közöttünk.

Hát ezek az én érzéseim a Költészet Napja küszöbén.

Pbm

Garai Gábor: Artisták

Élő csipesz, lóg a trapézen
.....a férfi fejjel lefele,
foga közt kettős tárcsa, mintha
mágneses nyelvet öltene.

A vonzás túlsó pólusán függ
s forog a nő - feszül a száj!
Micsoda csók! - Köztük csupasz tér,
tömör csönd s véletlen halál.

Micsoda egymásrautaltság
leng itt ég alatt, föld felett,
micsoda gyakorlott makacs vágy
ment s kockáztat két életet!

Milyen figyelemben forognak
s mily fegyelemben, tudva: csak
együtt szállnak, ha egyikük vét,
mindketten aláhullanak!...

Ó, ha így tudnánk összefogni
egymásra bízott szeretők,
mintha folyton fönn-szállva, mintha
folytonos zuhanás előtt!

Ó, ha közös dolgok tevői,
így tartanánk egymást, ilyen
végzetes bizalommal egymás
fogában s idegeiben!

Ezrekbe fogódzók, ha hittel
mondanánk, mint ők odafönn
élik, hogy: a másik ügyéhez
egész létemmel van közöm!...

Forog, forog a nő a férfi
foga közt - tompul a zene,
csak dob kopog. - Valami gyors vég,
bármilyen föloldás kellene!

No most!... Földet ér a mutatvány.
Fönt már a taps függőnye leng.
S ők ketten egyetlen groteszk bók
szobrában állnak idelent.

1962

SZÉP GONDOLATOK

Urbánné Kelemen Rózsa
Hajnali harmat

Gyémántgyöngyökkel hinti be a hajnal
A mélyen zöldellő virágos határt
A nap, mint tükörben-a
Milliónyi fényes kicsi gömbben
-fésüli magát.

Arany hajával végigsimít az égen
Színpompás mezőre csókot lehel
Százszínű szivárvány-harmatos
Illatban heverészve
-pázsiton pihen.

Urbánné Kelemen Rózsa
Tavaszi szél

A szél kacéran átsuhan
A fák között a bokrokon.
Csókot lehel az orgonára
S délcegen tovább oson.
Megrészegül a nárciszon,
A lépcsőn végigzongoráz.
Belibben ajtón, ablakon-
Friss illatokkal telt a ház.
Szelíden körbe simogat,
Felroppen, túl a kék égen,
Itt benn a szívem is dalol,
Tavaszi van újra lelkemen.

Urbánné Kelemen Rózsa

A NŐ

Mama miért sírsz? - kérdezi a kisfiú az édesanyját:
Mert én nő vagyok - válaszolta az asszony.
Ezt nem értem! - mondja a kisfiú
És ezt soha nem is fogod megérteni-válaszolta
gyermekét átölelve az anya.

Később megkérdezte a fiúcska az édesapját is Papa, miért sír a mama látszólag minden ok nélkül?

Minden nő ok nélkül sír. - Ez volt minden, amit az apa válaszolt.

A fiúcska felnőtt férfi lett, és még mindig kereste a választ, vajon miért sírnak időközönként a nők.

Egyszer megkérdezte a Legfelsőbb Hatalmat:

Mondd Atyám, miért sírnak a nők olyan könnyen?

Az Atya elgondolkozva válaszolt:

Amikor a nőt teremtettem, valami különlegeset alkottam. Oly erőssé tettem a vállát, hogy a világ terheit elbírja, mégis oly gyengéddé, hogy vigasztalást is tudjon adni. Oly belső erőt adtam neki, ami lehetővé teszi, hogy akkor is tovább menjen, amikor már mindenki más feladja, hogy a betegségek és a bánat idején is ellássa családját panaszkodás nélkül. Oly mély érzéseket adtam neki, amelyekkel gyermekeit mindig és minden körülmények között szereti, még akkor is, ha a gyermek őt mélyen megbántotta. Oly bölcsességet adtam neki, hogy tudja egy jó férj soha nem sérti meg a feleségét. És végezetül könnyeket is adtam neki, hogy sírhasson. A könnyek kizárólag csak az övéi, és annyit használ belőlük, amennyire csak szüksége van.

Látod: Egy nő szépsége tehát, nem a ruhájától függ amit éppen visel, vagy az alakjától amilyen az ő formássága, de még nem is attól ahogyan a haját viseli. Egy nő szépségét a szemeiben ismered fel, mert ez a szíve kapuja, ahol a szeretet lakozik.

Internetről ollózta: Hellenpach Rozália

INTÉZMÉNYEINK

Nyílt napok az iskolában

Mint minden tanévben, az idén is lehetőségük nyílt a szülőknek iskolánk életének minél alaposabb megismerésére.

Március 5-én és 6-án nyílt napot hirdettünk meg, ekkor (is) vártuk az érdeklődő kedves szülőket a délelőtti és a délutáni foglalkozásokra. A tapasztalatok alapján

az alsó tagozatosokat látogatták többen, bár néhány szülő - lévén mindkét tagozatra jár gyermeke - megtekintette a másik tagozat munkáját is.

Örültünk, örülünk a szülői érdeklődésnek, mert így tudjuk igazán megmutatni magunkat, így sikerül az iskolai életet bemutatni.

Sikeres volt-e a két nap? Elértük-e célunkat? Élő-e a szülő - iskola kapcsolata községünkben?

Legyen válasz erre egy szülői levél és a rá adott válasz:

„ Kedves Andika és Tanár Úr!

Nagyon meg vagyok elégedve a tanítási módszereikkel. Tetszett, amit a nyílt napon láttam és tapasztaltam, valamint hallottam. Elégedettséggel tölt el, ahogy a gyermekekkel foglalkoznak, és ahogyan odafigyelnek rájuk. Nem hízelgés-képpen írom, hanem csak a véleményemet szerettem volna elmondani.

Maradok tisztelettel: szülői aláírás”

Válasz:

Kedves Anyuka!

Nagyon szépen köszönjük a véleménynyilvánítást, az elismerő szavakat.

Nagyon örülünk, hogy két teljes napon át érdeklődéssel figyelte munkánkat, részt vett az órákon. Láttuk, milyen mozgalmasak a szünetek, megismerte hogyan, milyen körülmények között étkeznek gyermekeink.

Véleménye alapján úgy érezzük, a nyílt nap elérte célját. Meg tudtuk mutatni a dolgozók hétköznapi munkáját a maguk valóságában. Nagy öröm, hogy az Önök jelenlétével előbbé vált a szülő-iskola kapcsolat.

Az elismerő szavak erősítik mindannyiunk pedagógiai hitét. Új, friss erőt, pozitív érzelmi töltést adnak munkánkhoz, gyermekeink neveléséhez, oktatásához.

Kérjük, továbbra is ilyen érdeklődéssel kísérje figyelemmel iskolánk életét, maradjon élő, folyamatos kapcsolatunk. A jövőben is szeretettel várjuk minden rendezvényünkre, erősítsük együtt iskolánk gyermek- és szülői közösségét.

Ismételten megköszönve jelenlétét, véleményét tisztelettel:

Bozsó Andrea, Hőnyi László

Tájékoztató az „ÉV DIÁKJA RÁKÓCZIFALVÁN” cím odaítéléséről

Ez évben is lehet pályázni az „Év diákja Rákóczifalván” címre. A cím viselője lehet a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola legsikeresebb nyolcadikos diákja, aki jó tanuló, diáktársai elfogadják, eredményeit elismerik, a közösségért kiemelkedő munkát végez. Pályázat útján nyerhető el, amelyet titkos szavazás követ, amelyben a 2.-tól a 8. évfolyamig minden diák részt vehet. A szavazás eredményét az intéz-

ményegység-vezető hirdeti ki a tanévzáró ünnepélyen.

A legfontosabb dátumok a következők:

Benyújtási határidő: április 14. (hétfő)

A kiírásnak megfelelő pályázatokat a KT április 18-ig hozza nyilvánosságra,

melyek május 11-ig tekinthetők meg.

A szavazás május 20. és május 31. között zajlik

INTÉZMÉNYEINK

Szavalóverseny

2008. február 27-én tartottunk iskolánkban az alsó tagozatosok szavalóversenyét. Az igen színvonalas rendezvényt sok szülő, nagyszülő és kolléga megtisztelte jelenlétével. A vállalkozó szellemű gyermekek nagy száma bizonyítja számunkra, hogy ebben az életkorban mennyire közel áll a gyermekhez a vers zeneisége, játékosága, tartalma.

A verseny eredménye:

1-2. osztály

1. Tigyi Hajnalka	1.a	69 pont
2. Szelei Petra	2.a	66 pont
3. Dengi Martin	2.a	64 pont
4. Juhász Zoltán	1.b	60 pont
5. Nagy Elizabet	2.a	60 pont
6. Hajnács Debóra	1.a	58 pont
7. Nagy Brigitta	1.a	57 pont
8. Menkó Ádám	1.b	54 pont
9. Kiss Zalán	1.b	53 pont

3-4 osztály

1. Hornyák Lajos	4.b	69 pont
2. Vincze Gyöngyi	4.a	68 pont
3. Kiss Márk	3.b	63 pont
4. Nyitrai Laura	3.b	62 pont
5. Molnár István	3.b	61 pont
6. Pásztor Edit	4.a	60 pont
7. Korom Réka	3.a	55 pont
8. Zelei Alexandra	4.a	52 pont
9. Vigh Zoltán	4.b	43 pont

Kecskés Istvánné és Hernek Istvánné a szervezők

Víznapja

Nagy Melinda 8. a Lehunym így hát szemem

Napok óta mozdulatlan
Kicsi és fájós emlékem,
Itt voltál, de elmentél,
Lehunym így hát szemem.

Álmosan sírok párnák közt,
Mint egy kimerült elem.
Itt hagytál, egyedül,
Lehunym így hát szemem.

Könnyek hullanak, megtörtént
De vége már, bú lelkemen
jön, mint fekete árnyék,
Lehunym így hát szemem.

Elalszom és feledem,
Eltöröm és lefedem,
Elhagyom, nem keresem,
Lehunym így már szemem...

Nagy Melinda 8. a Fehér Nárcisz

A reggel jöttét érzem én,
Egy virágos rét közepén.
Áll ott egy nárcisz, illatos,
Levele zöld és harmatos.

Álmos napsugár rám kacsint,
Mosolyogok neki válaszként.
A szemembe süt kedvesen,
A rózsza is hallgat csendesen.

Fehér Nárcisz, az vagyok,
Törékeny, elhagyatott.
Lekonyul a kis szirmom,
A nap is elhagy, sajnálom.

INTÉZMÉNYEINK

Jean Béliveau tiszteletére rendezett emléktúra 2008. március 1.

Nyolc évvel ezelőtt egy kanadai ember nagy útra vállalkozott: gyalog körbejárni a világot. Jean Béliveau tavaly januárban érkezett a mintegy 80.000 km-es táv feléhez hazánkban.

Van egy fiatal ember, Szabó Árpád, aki elhatározta, Jean Rákóczifalván fogja megünnepelni a féltávot. Ha török, ha szakad. Az elhatározást tett követte, majd hosszas szervezés után megvalósult az elképzelés: az addig a településen ismeretlen kanadai világvandort kitörő lelkesedés és üdvívalgás fogatta. Bizonyosságot adtunk vendégszeretetről, segítőkészségünkről. Jean életre szóló élményekkel és emlékekkel indult tovább.

Árpi újabb ötlettel állt elő: minden alkalommal, amikor Jean újabb 10.000 km-t megtesz, szervezzünk túrát Rákóczifalván, így tisztelegve e remek teljesítmény előtt. Három alkalommal kerülne megrendezésre a teljesítménytúra, az ötvenezredik, a hatvanezredik, a hetvenezredik, illetve a hazaérkezésekor a hetvenhétezredik km megtételekor. 10.000 km megtételéhez hozzávetőlegesen 12-15 hónap szükséges, így a teljesítménytúrák mindig más évszakban kerülnek megrendezésre.

Idén az 50.000. km megtételének tiszteletére március elsején meg is rendeztük az első teljesítménytúrát három különböző távon: a jó értelemben vett amatőrök 10, a kalandvágyók 25, a tapasztalt apostollovasok 50 km-en teheték próbára önmagukat. A teljesítménytúrák szabályai szerint zajlott le a rendezvény, tehát adott időintervallumon belül kellett a távot teljesíteni, ellenőrzőpontokon kellett jelentkezni és az ellenőrzőlapokat lebélyegeztetni, majd a célba beérve azzal igazolni a teljesítést. A beérkezőket forró tea, zsíros kenyér, csokoládé és gyümölcs várta.

Mivel nem volt még ilyen jellegű rendezvény a településen, kissé izgatottan vártuk, milyen lesz a fogadtatása. Bár az előzetes érdeklődések biztatóak voltak, az időjárás-előrejelzés rémhírei elbizonytalanították a lehetséges résztvevőket és a szervezőket egyaránt. Igazán akkor dőlt el a kérdés, amikor felvirradt a nagy nap és nem mondhatjuk, hogy csalódás volt. Az időjárás mindenképpen befolyásolta az indulók létszámát, de nem számottevően, ám ha igazán őszinte akarok lenni, kétszer annyian lettünk volna napsütésben. Aztán az idő kezdett egyre romlani, ám isten kegyeibe fogadott minket mégis: miközben az országon keresztülölpört az EMMA nevű hurrikán (tisztá Amerika, már van saját hurrikánunk, aminek neve is van), Rákóczifalván csupán egy kiadós szélvihar és jégeső mutatta meg magát. Csúszós.

A rossz idő ellenére jó hangulatban telt el a túra, mind a résztvevők, mind a szervezők jól szórakoztak. És minden induló megkerült! ©

És végül íme a rendezvény statisztikája nevekkal, számokkal, segítőkkel, támogatókkal.

Összes induló: 111 (ebből rákóczifalvai: 45)

Teljesítette a túrát: 101

10 km-en

~ Indulók száma: 73

~ Rákóczifalvai lakos: 38 (ebből iskolás, óvodás: 21)

~ Nem teljesítette a túrát: 9

25 km-en

~ Indulók száma: 25

~ Rákóczifalvai lakos: 6

~ Mindenki teljesítette a túrát

50 km-en

~ Indulók száma: 13

~ Rákóczifalvai lakos: 1

~ Nem teljesítette a túrát: 1

Legidősebb induló: Gergely Szilveszter 1936. 06. 21. (25 km)

Legfiatalabb induló: Bihari Boglárka 2006. 10. 21. (10 km)

Segítők:

Kiszolgáló személyzet:

- Barhács Mihályné (Együtt Egymásért Rákóczi Klub)
- Barna Andrásné (Együtt Egymásért Rákóczi Klub)
- Berkó Mihály (Együtt Egymásért Rákóczi Klub)
- Berkó Mihályné (Együtt Egymásért Rákóczi Klub)
- Bozsik Mártonné (Együtt Egymásért Rákóczi Klub)
- Bukta János (Együtt Egymásért Rákóczi Klub)
- Bukta Jánosné (Együtt Egymásért Rákóczi Klub)
- Dencsné Vígh Erzsébet
- Forgó Józsefné (Együtt Egymásért Rákóczi Klub)
- Gál Jánosné (Együtt Egymásért Rákóczi Klub)
- Katona Istvánné (Együtt Egymásért Rákóczi Klub)
- Kovács Józsefné (Együtt Egymásért Rákóczi Klub)
- Körösi Sándor (Együtt Egymásért Rákóczi Klub)
- Körösi Sándorné (Együtt Egymásért Rákóczi Klub)
- Márkus Menyhértné (Együtt Egymásért Rákóczi Klub)
- Pozsonyi Jánosné
- Szilágyi Irén (Együtt Egymásért Rákóczi Klub)
- Tóth Edit
- Túri Ferencné (Együtt Egymásért Rákóczi Klub)

INTÉZMÉNYEINK

Pontőrök:

Balogh Győző (*Beroe*)
 Bártfai István (*Madárbarát és Természetvédő Kör*)
 Bártfainé Kapitány Krisztina (*Madárbarát és Természetvédő Kör*), Bertáné Dávid Edit, Berta Barbara (*Rákóczi Lovasai*), Berta Lili (*Rákóczi Lovasai*), Dobos Tamás (*Madárbarát és Természetvédő Kör*)
 Fekete Ferenc (*II. Rákócz Ferenc Nyugdíjasklub*)
 Gaál Jenő (*Rákóczi Lovasai*), Holló Jánosné (*Beroe*)
 Katona Mihály (*Madárbarát és Természetvédő Kör*)
 Kelemenné Sinka Rozália
 Komárominé Kovács Katalin (*Beroe*)
 Nagy József (*II. Rákóczi Ferenc Horgászegyesület*)
 Nagy Mihályné (*Kengyel*)
 Nagy Tibor (*Rákóczifalvai Tűoltóegyesület*)
 Németh Lajos (*Kengyel*)
 Németh Lajosné (*Kengyel*)
 Némethné Földes Katalin (*Rákóczi Lovasai*)
 Soós János (*Beroe*)
 Surinyáné Eszes Judit (*Madárbarát és Természetvédő Kör*)
 Szőke Sándor (*II. Rákócz Ferenc Nyugdíjasklub*)
 Urbánné Kelemen Rózsa (*Rákócz Lap Baráti Köre*)
 Vargáné Dudás Piroska (*Kengyel*)
 Zsák István (*Rákóczifalvai Tűoltóegyesület*)

Regisztráció:

Bagi Gyula, Evinich Lajos, Fábián Erika, Feketéné Molnár Zsuzsanna, Jaksa Tibor, Kiss Viktória, Ruskó Zsolt, Szabadi Margit, Varczagné Szőke Zsuzsanna

Polgárőrség:

Jámbor Sándor, Katona József, Mezei Attila, Nagy Vilmos, Túri Attila

Szállítás:

Jobbágné Incze Erzsébet

Támogatók:

Cora, Csüllög és Tsa Kft., Novák Gyula Szabados Hús Kft. Szervezőtársam, Szabó Árpád nevében is köszönetet mondok minden segítőnek, támogatónak és résztvevőnek.

Mondi Viktor

A MAGYAR SAJTÓ NAPJÁN...

„Legyenek nagyon büszkék a rákóczifalvi rádióra és újságra! Amit Önök e médiumok hasábjain, illetve a rádió hullámhosszán közölnek az olvasókkal-hallgatókkal, azt senki más nem teszi. A rákóczifalvi lakosok számára a legfontosabb hír a helyi hír, s ezekről senki más nem informálja őket, csak Önök. Legyenek hát büszkék a munkájukra, mert jogosan azok.”

A fenti gondolatok március 15-én, a magyar sajtó napján hangzottak el a Varsány Községi Házban. Mint hagyományosan minden esztendőben, a rákóczifalvi önkormányzat az idén is összehívta a sajtó helyi és megyei képviselőit. Tóth Lajos polgármester köszöntötte a három esztendő Rákóczi Hírmondó és a több évtizedes múltra visszatekintő Rákóczi Lap munkatársait is.

A helyi rádiók meghívására együtt ünnepelt a sajtó képviselőivel dr. Hargitai Henrik, az ELTE Médiakutató Intézet munkatársa és Péterfi Ferenc, a Magyar Művelődési Intézet osztályvezetője is.

A harmadik születésnapját ünneplő rádió megalakulása óta rengeteg segítséget kapott Karcagi Páltól. Ezt az önzetlen segítségnyújtás köszönte meg a község: Polgármesteri, Önkormányzati Dícséretben részesült a kiváló rádiós. -csr-

/Karcagi Pált a következő számunkban fogjuk bemutatni, mivel a vele készült interjút „elvitte az internet ördöge”./

INTÉZMÉNYEINK

Névadónkra emlékeztünk

Településünk névadójára emlékeztünk március 27-én, II. Rákóczi Ferenc születésének 332. évfordulóján. A megemlékezés méltó volt névadónkhoz: méltóságteljes, ugyanakkor végtelenül emberi, nagyközönségnek szóló, ugyanakkor végtelenül bensőséges...

A Varsány Községi Ház adott helyet a megemlékezés első részének. Az ünnepi beszédet Cseh Kitti, a szónokverseny győztese mondta, szemléletesen megelevenítve a fejedelem személyiségét. Az iskolai színjátszó kör még előbbé varázsolta II. Rákóczi Ferenc alakját: életének meghatározó „jeleneteit” vitték színre a diákok csodálatos megjelenítő erővel.

Rákóczi falva történetének I. világháborús éveit írta meg Czirmayné Kocsis Róza, aki otthonából érkezett haza, hozzánk, Rákóczi falvára, hogy bemutassa negyedik kötetét. Otthonából haza, írtam, s nem véletlenül. Róza soha nem élt Rákóczi falván, ám olyan erős, eltéphetetlen szálakkal kötődik falunkhoz, hogy igenis hazajön, amikor megérkezik.

A könyvbemutató után a közönség Novák Gyula kisbíró vezetésével átvonult a fejedelem szobrához, ahol Rákóczi falva és Cservena Voda bolgár település, a rendezvény díszvendége közös koszorút helyezett el.

Kurucok fáklyái világították meg azt a címeres emléktáblát, melynek átadására és megáldására a koszorúzás után került sor a polgármesteri hivatal udvarán. A Rákóczi-címer kalandos történetét - vagyis: hogyan került két és fél évszázaddal ezelőtt bolgár földre, Cservena Vodába, majd onnan Rákóczi falvára – Czirmayné tanárnő lebilincselő avatóbeszédéből tudhattuk meg. Az emléktáblát megáldotta, illetve megszentelte Kómár István katolikus pap, Szilágyi Gábor református lelkész, illetve a Cservena voda-i ortodox pópa is. A bolgár hagyományörző énekegyüttes már az avatáson is megcsillantotta tehetségét, amikor elénekelték településük himnuszát.

A megemlékezés a Kuruc Hagományörző Együttes zenés-táncos-lovas-fáklyás programjaival folytatódott a Szabadság téren.

-csr-

Március 27-ei színdarab szereposztása:

II. Rákóczi Ferenc - Korom Szabolcs

Zrínyi Ilona - Császi Eszter

Sarolt Amália - Nyitrai Nikolett

Léhmán kapitány - Menkó Gábor

pap – Guba Ádám

labanc katona - Bakos Dóra

Réti Balázs

ének - Nyitrai Laura,

Budavári István

kuruc katona - Török Nóra

Vincze Gyöngyi

Czikkely Annamária

Nagy Alexandra

Balla Rózsa

narrátor - Pálincás Dorina

Bognár Anna

A darabot írta és rendezte: Sándorné Pusztai Erika

Március 15-ei megemlékezés

Közreműködők:

Tóth Kitti, Milosits Dániel, Búzakalász Citerazenekar, Kuruc Hagományörző Egyesület, ÁMK II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény diákjai

Ünnepi beszéd: Pintér Orsolya, 8. osztályos tanuló
160. tavaszi ünnep című műsor

Felkészítő nevelők: Faragó Krisztina, Nagy Ildikó, Sándorné

Pusztai Erika, Vas Béla

7.a osztály: Balla Rózsa, Berényi Alexandra, Haraszti Attila, Herczeg Dorina, Kiss Bence, Korom Szabolcs, Menyhárt Petronella, Merena Csilla, Pintér Gabriella, Simon Anna, Torda Zoltán

7.b osztály: Bereczki Martin, Berta Barbara, Dobi Dóra, Jakab Ferenc, Takács Krisztina, Thuróczy Bertalan

KÖNYVTÁR

Rejtvény, rejtvény, rejtvény 2. forduló

1. Európa-szerte híres, első magyar költő. Itáliában egyetemi végzettséget szerez, pécsi püspök. Mátyás kancellárístája. Epigrammákat, elégiákat, epikus költeményeket írt. Költeményeiben büszkén hangoztatja magyarságát és hűségét hazájához. Részt vesz Vitéz

János Mátyás király elleni összeesküvésben, menekülés közben hal meg. Ki ő?

2. Mik a címei Arany János Toldi-trilógiája egyes darabjainak?

3. Melyik esztendőben koronázták királlyá Hunyadi Mátyást?

4. Mi volt az eredeti neve a francia vígjátékíró Molièrenek (1622-1673)?

5. Melyik költő milyen című, a hazaszeretetet csodálatosan kifejező verséből idézünk?

„Itthon vagyok. S ha néha lábamhoz térdepel
egy-egy bokor nevét is, virágát is tudom,
Tudom, hogy merre mennek, kik mennek az úton...”

A kérdésekre adott válaszokat legkésőbb 2008. április 24-ig kérjük eljuttatni a könyvtárba, személyesen, postai úton vagy elektronikus levélben.

Sorsolás: 2008. április 25. 18 óra

Könyvtár, Rákóczifalva, Rákóczi út 21.

E-mail: K7609@koznet.hu

Szeretettel várjuk a rejtvényfejtőket!

A harmadik katonai felmérés részletes térképe

A térképekről szóló sorozatomat szerencsére mégsem tudom befejezni, mert a Hadtörténeti Múzeumtól megkaptam az előző részben említett térkép környékünket ábrázoló részletes változatát. A térkép 1883-as kiadású, de tudjuk, hogy a bejárás és a kiadás között 1-2 vagy akár 5-10 év is eltelhetett.

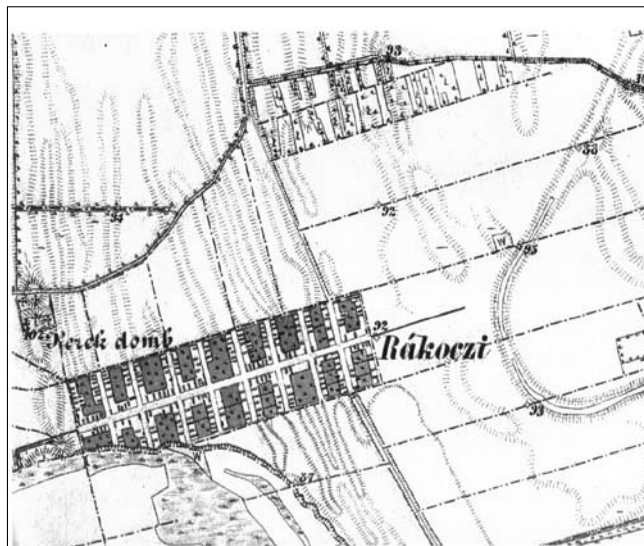
Rákóczifalva történetéből ismerjük, hogy az ingatlanok vétele 1881-ben történt, 1882-ben pedig megkötötték a végleges szerződéseket. A telepések elkezdték, építeni az új otthonaikat, utcáit és első házait. Ezek az emberek valóban az ország minden részéről jöttek és valószínűleg fiatal jórészt még gyermektelen párok lehettek, amire egy 1890-es kimutatásból következtethetünk. Ezek szerint a lakosság teljes létszáma 1927 fő, ebből 8 szlovák, 6 német, és 4 egyébe anyanyelvű, vagyis mindegyik párban érkezett. Az előző cikkben állítottakkal ellentétben egyértelműen a mai Rákóczi út volt a falu első utcája, úgy tűnik tehát, hogy a Jókai út eleinte mint fontosabb út volt első, nem a szó konkrét értelemben. Látható az összes keresztutca, szintén cáfolva az 1904-es térképet, ahol minden második hiányzik, pedig a rendkívül részletes jelzőt a térképész szakemberek írták róla, nem én találtam ki. Hát akkor mi történhetett? Talán még sem annyira részletes, vagy tényleg eltűntek utcák? Elgondolkodtató a Kinizsi úton ma látható útszűkület, ahol két ház és a hozzá tartozó kert elfoglalja az utcát, és csak gyalogos forgalom lehetséges. Nem lehetetlen, hogy derék és szorgalmas eleink elfoglalták és hasznosították ezeket a területeket. Hiszen először csak karók jelezték, hogy hol a porta és hol az út. Az 1887-ben elhatározott falurendezés során aztán ezeket újra meg kellett nyitni. Talán így történt, ki tudja?

Gyermekkoromban sokszor hallottam az öregektől,”

hogy gyerekek valamikor itt folyt a Tisza, közvetlenül a falu alatt”. A falu első lakói valóban látták a hajdani Holt-Tisza elmoszarosodott medrét. Hiszen a gátak még nemrég épülhettek és még nem száradtak ki a belvizek. Ehhez bizonyára még hosszú évek kellettek. A frissen épült gátakra utal az a vízügyi térkép is, ami a falut szintén még együtcsás állapotában ábrázolja.

Még mindig látható a varsányi-rév, de már működök a várkonyi is, ami rövidesen végleg átveszi az előbbi szerepét. Nehezen tudom, ugyanis elfogadni, hogy Várkonyal szemben valaha is működhetett átkelő a holtágakkal telesztott mocsaras terület miatt.

Menyhárt János

CIVILEK

Méltatlanul mellőzve

A nyolcadikos (1954) osztályképet nézegetve, egy csapat fiú között ott áll a magas, karcsú, tiszta tekintetű osztályfőnök: Kurucz János. Emlékezetünkben így maradt meg örök fiatalnak. Mi nem láttuk őt megöregedni, mert 1956 novemberében el kellett menekülnie a faluból, és azután már csak családi látogatásra jött néha-néha. 1957-ben a családja is követte, és haláláig Maglódon élt.

A faluban ismerték, szerették, és – mint dr. Filemon József egyetemi tanár is említette – sok tehetséges gyereket készített fel a továbbtanulásra, akik aztán az életben jól megállták a helyüket.

Mi - régi tanítványai – szigorú tanárnak ismertük, aki következetesen kérte számon a kötelességet. Pedagógiai módszerei, mai szemmel nézve, talán kicsit elavultnak tűnhetnek, de mindenképpen eredményeseknek bizonyultak. Nem volt diákja, aki álmából felriasztva is, ne fújta volna a szorzótáblát, vagy „énekelte” volna Archimédes törvényét. Elfelejtethetlen. Különösen a jó képességű gyerekektől nem tűrte a hanyagságot, és ha kellett, apróbb fenyítéssel figyelmeztette a tanulót kötelességére. A gyerekeknek eszükbe sem jutott otthon panaszkodni, mert a józan gondolkodású szülő nem hogy bírálta volna a tanári magatartást, de még „rá is segített” a büntetésre, mert tudta, hogy közös a cél: EMBERT faragni a nebulóból.

Ilyen és ehhez hasonló gondolatok készítettek arra, hogy kicsit többet tudjak meg volt tanáromról, akinek családja is közelebb állt hozzám, hiszen amíg Rákóczifalván éltek, közvetlen szomszédaink voltak. Így sikerült megtalálnom Kurucz János özvegyét, Zsuzsa nénit, és kisebbik fiát, Bélát Maglódon, akik nagy szeretettel fogadtak, és érdeklődésemre meséltek a Tanár úrról, életükről.

Kedves Zsuzsa néni! Hogyan kerültek Rákóczifalvára és emlékeznek-e a szomszédokra?

Férjem a tanítóképzőt Egerben végezte, 1935-ben kapott oklevelet. Boldogan készült hivatására, amelyet mindig nagyon komolyan vett. Élete ajándékának, legszebb feladatának tekintette, hogy nevelhetett, hogy elindíthatta a tudással felvértezett emberpalántákat azon az úton, amely egy boldogabb, egy emberibb világhoz vezet. Berekfürdő és annak határában fekvő tanyákon tanított mint vándortanító, itt 12 vándortanító megbízott igazgatója lett. Kinevezéssel került Rákóczifalvára. Nemcsak tanított, a munkáskörben sokféle

foglalkozást szervezett, összefogta a falu lakosságát. Szerették is az emberek. A háború egy időre elsodorta innen, de utána visszajött.

Nagyon jól emlékszem a szomszédokra is. Mátéékra, Nagyékra, Seresékre, akiknek gyerekei mind tanultak, mérnök, orvos, ügyész lett belőlük. Nagy János (akinek az apja csendőr volt) felvételét is a férjem harcolta ki, mondván, hogy a gyerek nem büntethető származása miatt. Hegedűsékre, akik tőlünk hordták az ivóvizet.

Milyen szerepet töltött be a Tanár úr 1956-ban, amiért el kellett hagynia a települést?

1956. október 24-én a martfűi cipőgyár dolgozói fellobogózt autóval áthaladtak Rákóczifalván a forradalmat éltetve. A falu lakossága is csatlakozott, és a tanácsháza előtt forradalmi hangulatban gyűlt a tömeg. Férjemért a tanácselnök küldetett. Biztosította, hogy semmi baja nem lesz, de próbálja meg a tömeget lecsendesíteni, mivel rá hallgatnak. A tömeg elkeseredésében a magtárt is ki akarta nyitni, és a beszolgáltatott búzát, kukoricát megélhetésük biztosítására szétosztani. Férjem szavait megértették, hogy ez majd az újonnan alakuló hatóság dolga lesz. Ő felolvasta a forradalmárok követeléseit, Rékási Pali elszavalta a Nemzeti

dalt, majd a tömeggel együtt elénekelték a Szózatot. Ennyi volt a „bűne”. A faluban nem történt semmi atrocitás. Mégis jött a megtorlás.

A forradalom leverése után többször elvitték a férjemet, sokszor igen hosszú időre is a községházára, de hogy ott megverték-e, ezt nem mondta el. A tanácselnöktől én számon kértem az ígétét, ő azonban csak széttárta a karját, nem tehet semmit – mondta.

Egy novemberi éjszaka négy fegyveres ör betört hozzánk, férjemet kiráncigálták az ágyból, az utcasarokra vitték, majd lövéseket hallottam. Azt hittem kivégezték, de hála Istennek, a sorozatot a levegőbe eresztették. Férjemet véres fejjel és kézzel visszalökték a kapun. A látvány rémes volt. Mint elmondta, puskatussal agyba-főbe verték. Mivel a fejét próbálta védeni a kezével, ujjain egész további életére nyomot hagytak az ütlegek. Orvosért mentem, aki bekötözte, több napig mozdulni, sem beszélni nem tudott. Ezt kapta a jószágért, mert mindent szervezett a falu javára, az iparos körben előadásokat tartott, színi előadást hozott létre a gyerekekkel, mindenképp korábban megvalósította a nyolc osztályos is-

CIVILEK

kolát. Félve a további akcióktól, ahogy összeszedte magát, elmenekült a faluból a testvéreihez. Én ott maradtam a hét éves János és a három éves Béla fiammal, egyedül. Március 15-én a nyitott ablakon át adták be az azonnali elbocsátását tartalmazó levelet az iskolából, amiért oly sokat dolgozott. Kitétek, mi egy fillér nélkül maradtunk.

Nem akadtak segítők?

Szomorú visszaemlékezni, hogy mindenki annyira félt, még bizony a köszönéskor is körbenéztek, vagy átmentek az utca túlsó oldalára a régi jó ismerősök. A legfájóbb az volt, hogy azoknak a tanítványoknak a szülei, akiknek továbbtanulásáért oly sokat tett a férjem, azok sem mertek kiállni, összefogni érte. A Rákóczi szőlőből azonban megkereste egy segítőkész ember, aki finánc volt, és állást ajánlott neki Pesten a Kompozíció Vegyigyárban. Itt dolgozott segéd munkásként 1962-ig.

Mint tudjuk, a jó képességű gyerekeket a lakásán készítette fel a továbbtanulásra. Nem zavarta ez a családot?

Magántanítványnak mindig olyat vállalt, akinek tudásszomja volt. Ezek oktatására mindig kész volt, sosem az anyagiak motiválták, a tehetséges rászorult gyerekeket akár ingyen is tanította. Bencskőéknál, mint legényember, kisebbféle iskolát rendezett be. Egy kecskelábú asztal körül sokszor öt gyerek is ült egyszerre. Gyermekünk születése után házuknál már egyedileg készítette fel a polgári különbözeti vizsgákra a tanítványait, sikerrel, így biztosítva azok továbbtanulását. Osztálytalálkozókra járva örömmel látta, hogy munkája beért, egyetemi tanárok, ügyvédek, orvosok köszönték meg neki, hogy felismerte és támogatta tehetségüket.

Hogyan kerültek éppen Maglódra?

Mivel a férjem Pesten kapott állást, a sok munkával és lemondással megszerzett házukat el kellett adnunk, ideiglenesen egyik testvéréhez költöztünk. Majd Maglódon, ami akkor szinte tanya volt, vettünk a rákóczi falvi három szobás felújított házuk árából egy mindösszesen egyszobás, lepusztult házat. Itt ért bennünket az a rémálom, amit sosem tudok elfelejteni. Egy éjszaka hosszan szóló csengőhangra ébredtünk. Két rendőr jött a férjemért, akit Szolnokra vittek, ahol hamis vádak alapján büntető eljárást indítottak ellene az '56-os magatartása miatt. Az első tárgyalásra a védelem tanúit be sem idézték. 6 hónapi börtönre ítélték. Isteni gondviselés, hogy egy jó ügyvéd – dr. Verebély – 3 hónapra mérsekeltette a letöltendő szabadságvesztést, a további három év próbaidőre felfüggesztették.

A nehéz fizikai segédmunka után 1962-ben került vissza a pedagógusi pályára Tápiószőlőben, majd 1965-től Maglódon igazgatóhelyettes lett. Bár csak hosszas rábeszélésre tért

vissza a pályára, ez mégis sokat jelentett számára. Nagyon hamar megszerették itt is a tanítványai, és az ismeretlenségből a község megbecsült, szeretett tagja lett. Ennek bizonyítására a férjemtől idéznék: „Nem remélt örömet jelentett az életemben, hogy megérhettem a rendszerváltozást, 1991-ben átvehettem a köztársasági elnök aláírásával a Hazáért és Szabadságért c. kitüntetést és emlékérmem.”

Mi az oka, hogy 1957-től haláláig csak nagyon ritkán fordult meg Rákóczi falván, akkor is csak szigorúan családi körben?

A csalódás férjemben és bennem is sokáig nem felejtődött.

Az újrakezdés is igen nagy erőfeszítést igényelt, a házukat fel kellett újítani, majd bővítettük. Sokáig igen szegényen éltünk, bizony az utazás költségére sem tellett. Meg nem akartunk senkit bajba hozni, hogy mint '56-os felkeressük. Később az osztálytalálkozókra már elmentünk, és férjem volt tanítványai körében úgy érezte, hogy az utókor sohasem a megalkuvókra és a gyávákra emlékszik hálával. Akkoriban sajnos sokakban működött az, hogy aki egy fejjel magasabb, nem felnőni kell hozzá, hanem lenyomni. Mi szépen éltünk együtt, és ez nem vehető el. A többinek talán így kellett történnie. Megbocsátani tudok, de felejtetni nem.

Zsuzsa néni szavait Béla fia egy szép példázattal egészíti ki, amiből kiderült, hogy Kurucz tanár úr talán fizikailag megérezte, de küzdelemben nem, az idő múlását:

Apám temetése után – ami igen nagy szabású volt Maglódon – kis idővel egy ma már villamosmérnök volt tanítványa, Pintér Béla szegődött mellém. „Tudod – mondta – én sokat köszönhetek az apádnak. Az apád elvitt minket egy járási matematika versenyre, ahol én első lettem. A díjat viszont nem akarták nekem adni, mert nem voltam úttörő. Erre apád egy olyan szónoklatot rögtönzött, hogy a bíráló bizottság tagjai megdöbbenek, és átadták az első díjat. Ez az első díj nekem egész életemre meghatározó lett, mert önbizalmat adott, bebizonyította, hogy képes vagyok komoly helyzetekben helytállni.” Azaz a diákjai érdekéhez, igazához mindig harcos maradt, 60 éves korában is.

Mint megtudtuk, a rendszerváltás Őt is rehabilitálta, kitüntetést is kapott, de Rákóczi falva mindvégig hallgatott. Hogy a falu akkori és későbbi vezetői nemtörődömségből, gyávaságból vagy csupán pozícióféltésből „nem emlékeztek” a Tanár úrra, nem tudhatom, nem is célokom kutatni. Én magam és a jó érzésű rákóczi falviak nevében utólag csak annyit mondhatok: Tanár úr kérem, mindent köszönünk!

Máté Pál

CIVILEK

Közhírré tétetik!

Megkezdte működését a Rákóczi Lovasai Hagyományörző Egyesület.

Céljaink között szerepel a hagyományörzés, a lovas oktatás, a lovakkal való bánásmód elsajátítása, népi kézművességek gyakorlása, helyben őshonos fák és gyógynövények ismertetése.

Kiemelten szeretnénk foglalkozni a természet- és állatvédelemmel.

A nyári időszakban gyerekek részére szeretnénk megvalósítani a falusi táborozást. Az iskolai szünetekben szoktunk tartani napközis foglalkozásokat is. Fontosnak tartjuk a sérült gyermekekkel való foglalkozást. Ez irányban képzett oktatóval, és kiképzett lóval rendelkezünk.

Mindenképpen szándékunkban áll továbbra is részt venni a helyi rendezvényeken, aktívan bekapcsolódni a falu turizmusának fellendítéséhez.

Jelenleg 16 lóval rendelkezünk, ezek között pónilovak is találhatóak. Más állatfajokat is tartunk (köztük őshonos fajok is) mangalica és vietnámi disznók, racka juhok, kecskék, szamár, nyuszi, apró rágcsálók, puli és tacsókó kutyák, cicák, dísz baromfiak, galambok és még sok minden más.

A gyerekek foglalkoztatása mellett nagyon fontos irányvonalunk a hagyományörzés. Már 10 éve jelenünk meg lovainkkal különböző rendezvényeken. Helyi szinten minden évben jelen vagyunk a fejedelem születésnapján rendezett megemlékezésen, május 1-jén és a fogathajtó versenyeken, Aratófalatok ünnepén, gyermeknapon, szüreti felvonuláson. Minden évben jelen vagyunk a szolnoki csata megemlékezésén, március 15-én az óvodásoknak adunk műsort, a tiszasülyi falunapokon már törzsvendégek vagyunk, országos rendezvényeken is hírét vittük Rákóczi falvának. Jelen voltunk kétszer a Szarvason rendezett Lovas Világtalálkozón, a Hídember forgatásán, utazási kiállításokon.

Eddig Kuruc Hagyományörző Egyesülettel együtt szereplünk számos helyen, de az egyesület sajnos elzárkózott előlünk és nem tart igényt a lovas- és egyéb segítségünkre.

Az elmúlt hétvégén Borsiban jártunk, ahol II. Rákóczi Ferenc szülőháza előtt tartott ünnepségen vettünk részt, és Rákóczi falva nevében helyeztünk elkoszorút. Korhű öltözékünk olyan nagy sikert aratott, hogy a rendezők megkértek bennünket, mi vezessük fel a több száz emberből álló me-

netet. Gál Jenő (az egyesület elnöke) mint honfoglaló íjász, Novák Gyula és felesége Nagy Tímeával együtt kuruckori ruhában, míg jómagam (Némethné Földes Katalin) 1848-as huszárruhában képviseltem egyesületünket és Rákóczi falva önkormányzatát.

Személyesen találkoztunk Rákóczi Júlia 12. egyenes ági leszármazottjával, a Magyar Kultúra Lovagjaival.

Úton Borsi felé megálltunk Sárospatakon, ahol már vége volt az ünnepségnek, de itt is elhelyeztük koszorúnkat. Fotót készítettünk a velünk utazó kuruc macival.

Szeretnénk a Macimúzeummal szoros kapcsolatot kialakítani, hazai és külföldi utazásaink alkalmával hírül vinni Közép-Európa legnagyobb maci gyűjteményét.

Tervezzük a Rákóczi-bál megrendezését, Erdéllyel szoros kapcsolat felvételét, természetesen mindezt közösen együttműködve a helyi szervezetekkel.

Fontosabb állomásaink:

2008. április 5. Tápióbecsikei csata

2008. május 10. Besenyszög Hagyományörző Fesztivál

2008. június 10. Erdély

Némethné Földes Katalin

CIVILEK

Tavaszi zsongás a nyugdíjas klubban

Az új év kezdetével beindult az élet a II. Rákóczi Ferenc nyugdíjas klubban is. Vidám, nagyon jó hangulatú farsangi mulatsággal kezdődött a rendezvényeik sora. A maszkabál „díszvendége” Kiszél Tünde volt, akinek olyan jól sikerült a jelmeze, hogy még régi klubtársai sem ismerték fel. El-látogatott még Ludas Matyi és a nagymamája, Piroska, egy apáca a zárdából és még számtalan ötletes jelmezzel találkozhattunk. A klub népdaléneklő – országos ezüst minősített nyert – énekkara részt vett Budapesten a Nemzetközi Utazás Kiállításon, ahol nagy sikert arattak a látogatók körében. Komoly és igen felelősségteljes feladatra kérte fel a Megyei Nyugdíjasok Érdekvédelmi és Kulturális Egyesülete klubunkat. Településünkön került megrendezésre a nemzetközi nőnap megyei szintű megemlékezése, melyen több mint kétszáz vendég vett részt. Házigazdaként Tóth Lajos polgármester úr köszöntötte a résztvevőket. Rendezvényünket megtisztelte Szolnok megyei jogú város polgármestere Szalay Ferenc, és Dr. Kovács László a szolnoki képviselőtestület tagja. Szalay Ferenc meglepetés vendéggel érkezett, Dósa Mátyás a Szigligeti Színház fiatal tehetsége ismert dallamokkal szórakoztatta a résztvevőket. Ezúton is köszönetünket fejezzük ki e nemes gesztusért. Színvonalas műsorral lépett fel a helyi citerazenekar, a Rákóczi Néptánc Együttes és a vendégklubok tagjai. Az ebédet Csüllög Gábor készítette, aki ez alkalomból igen kitett magáért és alaposan telepakolta finomabbnál finomabb falatokkal tányérjainkat. Köszönjük.

A klub tagjai Kopasz Árpád – életmód tanácsadó – előadását hallgathatták meg, aki igen hasznos útravalóval szolgált a természetgyógyászat területéről, előadásában egyszerű hétköznapi praktikákat mutatott be megfázás, izületi bántalmak és más, főleg idős korban előforduló nyavalya ellen. A következő program kirándulás volt Mezőkövesdre, ahol a településsel ismerkedhettek meg, illetve ellátogattak a fürdőbe. A tavasz beköszöntével a kirándulások sora, illetve a testvér nyugdíjas klubok meghívása is beindult. Legközelebb, a hónap közepén Jászapátiba látogatunk el. Vezetőségünk tagját – Szőke Sándort – megválasztották az Élet az Éveknek Országos Szövetség Jász-Nagykun-Szolnok megyei szervezetének ellenőrző bizottsági tagjává – gratulálunk. Két tagunk eredményesen vett részt a Szolnok Városi Rendőrkapitányság által szervezett baleset megelőzési vetélkedőn, ahol Bíró Tiborné harmadik, Csőke Lajos negyedik helyezett lett. Tagjaink rendszeresen részt vettek a települési rendezvényeken, megemlékezéseken. Folyamatosan érkeznek a felvételi kérelmek is a klubhoz, így a tagság döntésének értelmében hat új taggal bővült létszámunk. Beadtuk pályázatunkat az Önkormányzat által kiírt éves pályázati lehetőségre, bízunk benne, hogy a képviselő-testület kedvező elbírálásban részesíti.

Meghívásunknak eleget tett településünk polgármestere és a legutóbbi klubfoglalkozáson beszámolt az elmúlt időszak

eseményeiről, eredményeiről, illetve a jövőbeni feladatokról, majd kötetlen beszélgetést folytatott a tagsággal, akik bátran kérdeztek, illetve tettek javaslatot a jövő elképzeléseikhez.

A dolgozók hétköznapi tevékenységét lejegyezte, és az olvasók felé közreadja :

Fekete Ferenc vezetőségi tag

FELHÍVÁS KÖLTÉSZET NAPI SZAVALÓVERSENY

A II. Rákóczi Ferenc Nyugdíjas Klub
József Attila születésének évfordulója alkalmából
szavalóversenyt hirdet
április 11-én 14 órai kezdettel
a Varsány Községi Házban.

A verseny a következő kategóriákban
kerül megrendezésre:
általános iskolások, középiskolások és felnőtt kategória.
Jelentkezés a könyvtárban Hellenpach Rozália könyvtá-
rosnál, nyitvatartási időben.
Minden érdeklődőt szeretettel vár
a nyugdíjas klubtagsága.

LAÉT segélyakciója március 26-án

EMLÉKÉV

A RENESZÁNSZ ÉVE -2008

Örömmel közöljük az alábbi „dolgozat”-ot, hiszen ezt az írást Kövér Niki egy pályázatra készítette, ahol egy firenzei utat nyert vele. (szerk.)

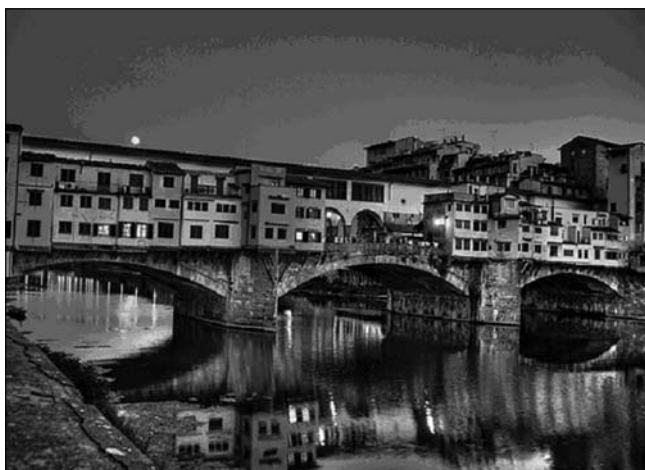
A reneszánsz tudományos forradalmat, művészeti átalakulást, megújulást hozó, meghatározó kulturális mozgalom volt Európa újkori történelmének hajnalán. A reneszánsz újjászületést jelent, az antik kultúra újrafelfedezését jelentette, illetve az embert állította középpontba, melyet humanizmusnak nevezünk.

Egy átmeneti időszakra esik a középkor vége és az újkor kezdete között. Kezdetét Itáliában a 14. századra, Európa többi részén többnyire a 16. századra teszik. Fokozatosan alakult ki különböző helyeken és időben, így elindulása nem köthető meghatározott helyhez vagy időhöz. Először Firenzében 1420 körül teljesedett ki. Itt alkotott a korai reneszánsz művész, Dante, az első író, aki személyében testesítette meg a reneszánsz szellemiségét. A másik korai reneszánsz művész, Petrarca által elindított humanizmus hirdette, hogy az ember a Római Birodalom idején elérte teljesítőképessége csúcsát, és azóta a társadalmi pusztulás kora zajlik, ami megérdemli a sötét középkor elnevezést. Az újjászületést ősi kéziratok és a humanista oktatási módszerek útján az ókori római és görög kulturális örökség újrafelfedezésében fogalmazta meg. A múltból származó új ötletek fejlődési gátat szakítottak át a művészetekben, a tudományban és más területeken.

Európában Itálián és Dalmácián kívül általában csak a 16.

századának tartják. Uralkodása alatt Magyarország katonai erejét megsokszorozta, Közép-Európa egyik legnagyobb katonai nagyhatalmává tette. Nem két ember harca jellemez-

század első évtizedeitől kezdett elterjedni. Magyarországon viszont már 1479 táján gyökeret vert...

Hazánkban A Reneszánsz éve-2008 címmel indult el egy programsorozat a magyar kultúra napján 2008. január 22-én, melyet az Oktatási Minisztérium és a Reneszánsz programiroda talált ki és pontosan egy évig fog tartani. Mindezt Mátyás király tiszteletére, mivel 550 évvel ezelőtt 1458. január 24-én, a Duna vizén koronázták királlyá.

Mátyás királyt a magyarországi reneszánsz meghono-

EMLÉKÉV

A RENESZÁNSZ ÉVE -2008

te uralkodását, hanem egyszemélyes akarata érvényesült, amit általában támogattak. Nagyon megfontolt, böles ember révén hittek neki... Nem csak a katonai életben, hanem a tudományokban, kultúrában is tündöklött. Gondoljunk csak a Corvinákra vagy a felesége, Beatrix miatt Itáliából érkező művészekre. Azt akarta, hogy állama nem csak erős, hanem művelt is legyen, és így bárminek ellen tudjon állni.

Nem először állítanak emléket itthon a reneszánsz kornak. A Magyar Nemzeti Galériában csaknem 25 évvel ezelőtt egy nagyszabású tárlat keretében mutatták be Hunyadi Mátyást és a magyarországi reneszánsz művészetet. Az 1983-ban rendezett reneszánsz kiállítás mindmáig a leglátogatottabb hazai tárlat. Akkor több mint félmillióan nézték meg a Mátyás és korát bemutató kiállítást.

2008-ban az évforduló kapcsán, különböző programokkal készülnek, melyek az élet számos területét átfogják, legyen az tudomány, művészet, gasztronómia, életvitel... Ennek célja, hogy a már-már feledésbe merült korszakot annak szokásait, szépségeit, értékeit felelevenítsék, és ne hagyják a múlt homályába veszni. Azt akarják ezzel elérni, hogy az emberek közelebbinek érezzék magukhoz a reneszánszot, és párhuzamot szeretnének vonni a mai és akkori kor között. Mátyás király idejében nagyon sok változás következett az állam életében, voltak olyan emberek, akik híressé tették azt a kort. A mai világban is valami hasonlót, maradandót, de saját értékekkel bírót kell alkotni.

A Reneszánsz Év-2008 célja, hogy a ma gondolkodó, kultúrára és az újra fogékony emberét szólítsa meg az élet számos területén. Az évad a múlt, a jelen és a jövő megbontathatatlan egységét veszi alapul, de mindig előre tekint.

Ezt a rendezvénysorozatot nem csak a fővárosiaknak szánják, nem csak ott lesznek programok, hanem az ország más részein is, ahová szeretettel várják az érdeklődőket.

A kiállítások sorát a Szépművészeti Múzeum kezdi „A Mediciek fénykora, élet és művészet a reneszánsz Firenzében” című tárlattal és az Országos Széchényi Könyvtár „Lux Pannoniae”, vagyis „Csillag a holló árnyékában, Vitéz János

és a magyarországi humanizmus kezdetei” kiállítással. A sort folytatja számos budapesti és vidéki múzeum, galéria Mátyás királlyal kapcsolatos dokumentációja, képi-, tárgyi ereklyéje. Tulajdonképpen nem lehet tudni, hogy pontosan hány helyen lesz ebben a témában bármilyen rendezvény, kiállítás, hiszen a kapcsolódó települések száma folyamatosan nő, melyet a szervezők örömmel fogadnak

Úgy gondolom, ennek a rendezvénysorozatnak van értelme, és örömmel tölt el, hogy az emberek még gondolnak arra, hogy a múlt értékeit megőrizzék, hiszen ebben a rohanó világban, amelyben élünk, olykor már a jelenünkre sincs időnk, nemhogy a múltra, közben pedig már a jövőnkre kell gondolnunk. Tulajdonképpen szüksége van az embernek arra, hogy miután dolgozott kikapcsolódjon és egy ilyen tár-

lat, kiállítás segítségével tanuljon, elgondolkodjon a múlton és ezzel talán a jelenen, jövőn is... Rájön esetleg arra, min kellene változtatni, akkor milyen élet volt és megtanulná megbecsülni azt, amilye van! Mátyás király idejében Magyarország nagyon jó helyzetben volt törekedjünk, arra hogy ismét elérjük azt a pozíciót, és a Reneszánsz éve 2008 ne csak egy jelmondat, legyen, hanem elkezdődjön a modern reneszánsz a XXI. században, az újjászületés!

Kövér Nikolett

2008-hunyadi MÁTYÁS EMLÉKÉV

Mese – Gasztronómia Mátyás király emlékév folytatása

Mátyás király legendás alakja a népmesékben is megjelent: az igazságos, bölcs király a jókat bátorította, a rosszakkal szemben kérlelhetsen szigorral lépett fel, a tévelygőkkel szemben pedig megbocsátó volt. A mesék azért is születtek róla, mert halála után nehéz helyzetbe került az ország, a nemzet egyetlen mentővára az lehetett, ha tovább élte magában az igazságos király alakját, életművének értékeit. Történelmünk kiemelkedő alakjára emlékezünk a következő mesével.

A megsomjazott urak

Egyszer Mátyás király vadászatról tartott hazafelé az urakkal. Egy nádas mellett haladtak el, s látta a király, hogy nagyon lankák a nádak, somjazzák az esőt. Meg is jegyezte:

- Hej, eső kellene már a nádra is, ahogy elnézem.

Megmosolyogták az urak Mátyást.

- Felséges királyunk, ugyan miért kellene eső a nádra, mi-kor mind vízben áll?

Mátyás csak hallgatott, de magában forralt valamit. Estére meghívta az urakat vacsorára, de mindegyikük lábáról lehú-zatta a sarut és a lábukat vizesdézsába lógatta, úgy ültette le az asztal mellé őket. Volt aztán az asztalon minden, ami szem-szájnak ingere csak éppen ital nem volt egy csepp sem. Megsomjazzták az urak erősen, de nem mertek szólani. Egyi-kük aztán nagy sokára így szólt:

- Fenséges királyom, köszönettel vettük a vacsorát, a fi-nom enivalókat, de italról nem gondoskodtál, pedig majd kiszárad a torkunk.

Azt mondja Mátyás huncutul:

- Ejnye, ejnye mindegyikötök lába vízben áll, ti pedig somjúságról beszéltek?

Értették az urak és elszégyellték magukat Többet nem mosolyogták meg a királyt, bármilyen furcsát is mondtott.

Bízom benne, hogy ezt a kis tanulságos történetet a szü-lők, nagyszülők együtt olvassák gyermeikkel, unokáikkal, akiknek emlékezetében elraktározódik a történet, és idővel továbbadják ők is gyermekeiknek, unokáiknak, hiszen ez a népmese alapja - a szájhagyomány.

Következő számunkban Mátyás méltán világhírű könyvtá-rával szeretném az olvasóinkat megismertetni.

Feketéné Molnár Zsuzsa

„Az idő pénz”

tartja a mondás. Most ennek jegyében gyorsan elkészít-hető vacsorára is kiváló recepteket szeretnék az olvasók fi-

gyelmébe ajánlani.

Falusi töltött zösmle: Hozzávalók 6 személyre: 6 zösmle, 40 dkg pulyka, vagy csirkemell sonka, 6 szelet bacon sza-lonna, 4 db főtt tojás, 1 nyers tojás, 1 gerezd fokhagyma, só, őrölt bors, csokornyai zöld petrezselyem, 2 dl tejföl, 5 dkg reszelt sajt. A zösmlék tetejét vékonyan levágom, belsejüket kiskanállal kiveszem. Elkészítem a töltelék: A sonkát, a főtt tojásokat, petrezselyem zöldjét és a fokhagymát apróra feld-a-rabolom, a fűszerekkel ízesítem és egy kis olajon megsütöm. Ha kihűlt hozzáadom a nyers tojást, és kiskanállal beletöltöm a zösmlékbe. Tetejére tejfölt és reszelt sajtot teszek, egy-egy szelet bacon szalonnával körbetekerem, és előmelegített sütő-ben 5-6 perc alatt készre sütöm. Elkészítési idő kb 30 perc.

Salonnában sült kelkáposztás virsli: Hozzávalók 4 személyre: 1 kisebb kelkáposzta, 4 pár virsli, 50 dkg bacon szalonna, só, őrölt bors, majoránna, 2-3 gerezd fokhagyma, olaj. Serpenyőben olajon megpároljuk a sóval, borssal, majo-ránnával fűszerezett vékony csikokra vágott kelkáposztát kb. 10 perc alatt. 2-2 szelet bacon szalonnát egymás mellé fek-tetünk, elosztjuk rajta a párolt kelkáposztát, és mindegyikre ráhelyezünk egy keresztben kettévágott virsli. A kis szalon-nás csomagokat tepsiben egymasmellé helyezzük és 190-200 fokos sütőben szép pirosra sütjük. Kitűnő sörkorcsolya is, de tartalmaz levesek után második fogásnak is kínálhatjuk.

Pulykasaláta retek ágyon: Hozzávalók 4 személyre: 8 dkg dióbél, 2 csomag hónapos retek, 15 dkg pulykasonka, 10 dkg lapka sajt, 1 közepes vöröshagyma, 3 db csemegebor-ka, 2 evőkanál zöldfűszeres ecet (sima 10%-os is megfelelő), só, őrölt bors, 2 evőkanál olívaolaj. A durvára vágott dióbelet szárazon megpirítjuk egy serpenyőben, hagyjuk kihűlni. A megtisztított retek egyharmadát vékony szeletekre vágjuk és négy tányéron egyenletesen elosztjuk, megsózzuk. A megma-radt retek nyolcfelére vágjuk, összekeverjük a csikokra vágott sonkával, a sajttal, a karikára szeletelt hagymával és a felcsi-kozott uborkával. Az ecetbe ízlés szerint kevés sót, őrölt bor-sot keverünk, majd vékony sugárban belecsorgatjuk az olajat. Az öntetet összeforgatjuk a saláta hozzávalóival, és a tányé-ron várakozó retekseletekre halmozzuk, majd megszórjuk a durvára vágott dióval.

Nagyon régi ígéretemnek kell eleget tennem a következő számban, és ezúton is bocsánatot kérek az egy évvel ezelőtti Kertbarát kör által meghirdetett házi sütemények versenyé-nek győzteseitől, akiknek ígéretet tettem rá, hogy díjnyertes süteményeikkel megismertetem az olvasókat. Sajnos ennek nem tettem eleget, de mire következő lapszámunk megjelenik már az idei verseny is lezajlott, így két év nyerteseit tudom bemutatni.

Minden kedves olvasónknak jó étvágyat kívánok!

Feketéné Zsuzsa

BIBLIA ÉVE

„Boldog, aki olvassa... /Jel.1,3/
- A BIBLIA ÉVE 2008.”

Röviden és egyszerűen a bibliáról ... röviden, mert könyvtárakat lehetne róla írni, - egyszerűen, mert nem tudományoskodás, hanem ez a pár sor biztatás szeretne lenni, hogy sokan velünk együtt mondhassák: „boldog, aki olvassa.” Tudom, nem könnyű olvasmány, mint nem könnyű a világ legmagasabb hegyére felmenni. De aki idejéből kész erre áldozni, a legfontosabbat ismerheti meg: Kicsoda Isten, ki vagyok én, az ember, mi a feladatom, hová kell mennem, mit tartogat Isten nekünk?

Ha kezembe veszem a Bibliát, először azt kell magamban tudatosítanom, hogy mit mond a Szentírás önmagáról? ... „A teljes Írás Istentől ihletett...” – írja Pál apostol I. Tim. 3,16-ban. Nem vonjuk kétségbe azt, hogy emberek írták. Korrunk tudományos, kulturális ismereteivel éltek.

Viszont én akkor juthatok el az Ige, a Szentírás legfőbb üzenetéhez, ha úgy olvasom, mint mennyei Atyám éppen nekem írt levelét, tanítását.

Olyan az Ige, mint a pólyában fekvő kised, - írja Luther Márton. Bontsd ki a pólyát és felismered a GYERMEKET, Jézus Krisztust. Isten minket az Igében Jézus Krisztushoz akar vezetni, mert Ő a Biblia központja.

Öbenne van a mi üdvösségünk: Azt akarja tudatosítani velünk, hogy Jézus Krisztust azért adta nekem és neked, hogy ha hiszek Öbenne, örök életem legyen. Sámuel próféta gyer-

mekkorában ezt a tanácsot kapta Éli főpaptól: - ha megint megszólít, szól hozzád az Úr, ezt mondd: „Szólj Uram, mert hallja a te szolgád!” Ha tehát az Írás Istentől ihletett, akkor ahhoz, hogy engem is megérintsen ... én is „ihletettségre” kell jussak. Rá kell hangolódjak Atyám üzenete meghallására. El kell fogadjam azt, hogy Isten hozzám is szólni akar, engem is meg akar ragadni.

Mint ahogyan a próféta /Jeremiás/ csontjaiba rekesztett tüzként érezte meg az Igét, és ezt el kellett mondja, mindenkinek tudtára kellett adja, ha én ezt meghallom, nem tehetem süketté a fületem, kövé a szívemet, egy olyan ellenállhatatlan erővé leszek, melyet csak hittel és engedelmisséggel lehet megválaszolni. Az apostolok /Péter és János/ is így szóltak mikor megtiltották, hogy Jézusról szóljanak és beszéljenek: „Nem tehetjük, hogy ne mondjuk el azt, amit láttunk és hallottunk” /Csel.4,20/. Olyan pillanat ez, amikor a láthatatlan és látható találkozási megvalósul, mikor mennyei Atyám szavai megváltoztatják életemet és én is boldog vagyok, mert felismerem az Ő hangját.

A Teljes Írást olvasd! Olvasd el! Ne múljon el úgy életed, hogy nem olvastad el legalább egyszer! Áldás fakadjon az olvasóra!

Czirmay Árpád ny. lelkipásztor

GONDOLATOK

Magyar ponyvaregény

Az amerikai polgár így gondolkodik:

Amerikában nem az a kérdés, hogy mit ad nekem az állam, hanem én mit adok az államnak!

Utoljára gyerekként csodáltam Amerikát, mert azt hittem amit onnan küldtek farmert, az a valami. Fogalmam sem volt, hogy az ott a tehénpásztorok „munkaruhája” és persze a börtönben is mindenki ezt viselte. Ez a csodálat elkopott, de mégis van valami bennük, amire oda kell figyelni. Nálunk csak nyomokban tapasztalható, „mit adhatok én az államnak” / a közösségnek /. A kuruc, ide-odanyaló, szolgálalkú, egymást ócsároló irigykedő mentalitás perverziójában tocsogunk. Ha valaki eszünkbe juttatja azt a tizenegynehány Nobel-díjast, rögtön kezdődik, hogy a magyar milyen okos, különleges,...stb. Senki utána nem néz, hogy Szentgyörgyi Albert az egyetlen, aki az országban élt, mikor megkapta a Nobel-díjat, a többi egyik sem és Ő is Amerikában halt meg. Az érvényesülésüknek sem helyet, sem lehetőséget nem volt képes az ország biztosítani. Itthon mindenféle ürüggyel gátolták, gátolják a középszerű nagyhatalmak ma is a tehetségeket. Már az EU-ban is az utolsókk lettünk úgy szép lassan mindenben. Ekkor jön a süketelés, hogy ez is baj, meg az is. Az egyéni felelősség a Kádár korszak közös felelőtlenségébe nyomorodott és ezt a mai napig cipeljük magunkban.

Sokan csodálkoznak, hogy szétlopják a politikusok az országot. A szocializmusnak nevezett mutatványban mindenki vitt, amit ért, a munkahelyeken /tisztelet a kivételnek/ csak a munkaidőt kellett letölteni. A mutyizós tehetségtelen unalomban olyan korosztályok nőttek fel, akiknek fogalmuk se volt és ma sincs, hogy az egyén életéért, Ő saját maga a felelős és nem a szülők, a rendszer vagy egy másik ország. Írásaimban példálóztam Kínával, ahol 1500 milliárd dollár valutatartalékkal tervezhetnek! Itt 17000 milliárd forint az

állam adóssága, a lakossági 5000 milliárd forint. Romániában hamarabb lesz euró, nálunk meg sem merik tippelni, hogy mikor lehet. Pedig ők, azért elég nagy hátránnyal indultak! Összetartozás, összetartozás, megfoghatatlan gondolat. Az elvtelen pénz utáni rohangálás még a lehetőséget is elveszi a munkát alkotássá nemesítő emberek egymásra találására. A munka rohadttá züllik, amit pénzzel jutalmaz ez az ostoba gondolkodás, amibe ma jutott az ország. A becsapott tömegek, akik úgy hiszik hogy az a sok felesleges dolog, amit megvesz boldoggá teszi, pedig rá kell ébredni, ez önbecsapás. Ez pitiáner gondolkodás, széthúzás és nem tanulás a történelemből. Csak ábrándozni van esetleg lehetőség, mi lenne ha

Régi kínai bölcsélet. „ Amit nem tudsz megakadályozni, állj mellé!!!”

Balázs Antal

Három a „magyar igazság”

Az ókorban a spártaiakat buzíknak nevezték.

Már évszázadok óta a franciákat csigazabálók.

A környékbeli települések Rákóczi falvát csak úgy emlegetik: „*az irigyek*”.

B.A.

Nostradamus Feljegyzések a diliházból 2008 / Emma és Johanna után /

I. A kórházakban felszerelt széfek után a másik nagyon „fontos” dolog a plazma TV-vel és mobiltelefonnal kiegészített „luxus tepsik” lesznek.

II. Karácsonykor a „csillagszóró” hadművelettel helyítették, most a „kikelettel” remekelnek, igaz a zárt osztályról szélnek eresztették az ápoltakat és biztos ők találták ki ezeket a baromságokat.

III. A szemestakarmány rendkívüli drágasága miatt az amerikai „filmeknek” csúfolt moslékkal kellene etetni az állatokat és az embereket.

IV. A dübörgő magyar gazdaságot az EU még nem 0 toleranciával bünteti, mert 1,3%-os a GDP.

V. Megszüntették a vizit-ágy-tandíjat, ha megszüntetik a pénzt, itt kommunizmus lesz! Lenin elvtárs, ha ezt megérted volna!

VI. Arról panaszkodnak, milyen Szolnok főtere! Pont olyan, mint a város: jellegtelen.

VII. Azt mondják a 9-ei választás után minden szép és jó lesz. Nem. Szívünk tovább!

Balázs Antal

GONDOLATOK

Ébredjetek! Látod? Érzed?

A zord téli napok után kedvesen mosolyog a világra mindannyiunk szeretett és régóta vágyott Napkirálya. A szokatlanul kitartó hidegben már azt hittem, hogy sosem merészkedik a szemünk elé!

Hatására megvékonyodott, megrövidült a hódunya. Gémberegett tagjait óvatosan kidugta a Föld, majd lassan minden porcikáját leleplezte a reá kíváncsiak előtt.

A jégvirágok erős, hideg szirmaikat ledobták, s helyettük óriási élniakarással törnek elő az életet tápláló talaj résein a tavasz első hírnökei, a hóvirágok. A napsugarak szelíd anyaként töltögetik a színes szirmú krókuszokat, finoman nyitogatják az aranyág szemeit, élni tanítják őket. Álmosan mozdítják szárnyaikat repülni vágyó kedvenceink, majd háttartalan szabadságérzettel fekszenek a léghullámok hátára. A hónapokon át tartó világlátásukból megérkezők feltűnnek a kéményeken, fáradt villanypóznákon gondosan létrehozott puhának csöppet sem mondható fészükben. Serényen kezdenek a kora tavaszi nagytakarításhoz, készülődnek az életadás páratlanul felemelő pillanatához.

A Tél fehérre meszelt börtönéből kitörni vágyó emberek is, mint megannyi szorgos méhcsalád tagjai, új vagy régi álmokat szöve, testben kipihenve a tavaszi zsongást keltik. Rabruhájukat könnyedebbre cserélve, arcukat a nélkülözhetetlen Ősbolygó felé emelve engedik és vonzzák magukba áramolni a langyos éteren át annak a fényét, tisztaságát, halhatatlan energiáját. Ezernyi színnel, szépséggel, reménnyel fonja körül őket a virulni induló valóság. Ettől válik képessé továbbjátszani ki-ki saját Sors-színdarabjának következő, előre még nem ismert fejezetét, a maga által választott és az eleve elrendelt szereplőivel.

Látod? Érzed?

Tavasz van a világban, a naptárban, az örök Időkörforgásban... és ha akarod, a Te lelkedben is!

Húsvét ünnepe (?)

Mikor Marika megkért, hogy húsvéti urban legendekkel gazdagítsam a következő lapszámot, hiába dolgoztattam agytekervényeimet, mindig csak egy kép jelent meg a szemem előtt: jó pár évvel ezelőtt, lehetem 12-13 éves, Pásztón keresztül tartottunk hazafelé egy családi kirándulásból húsvét hétfőn, valamikor délután. Egy kocsmá mellett vezetett az út, a kocsmá előtt éltés korú hölgy töltött az arcába valami italt, valószínűleg nagyfröccsöt vagy hosszúlépést vagy csak egy nagy pohár bort, mellette vele hasonlókorosúletésű férfi támolygott, egyik keze poharat szorongatott, a másik meg kölnivel locsolta az asszonyt.

Morbid kép. A mai napig élesen emlékszem erre a jelenetre. Miért is jut most ez eszembe? Ez év húsvét hétfőjén, a délutáni órákban hazafelé tartottunk a párommal a szüleimtől. Heves városában tetőtől talpig fehér öltönybe öltözött, erősen illuminált alak vágott át az úttesten, kezében kölni, mögötte meglocsolta asszonyt. Néhány méterre tőle széttárt karokkal üvöltve visz a lendület valakit. Gyerekek vitatkoznak, kinek bűzősebb a rózsavize, ittas kerékpárosok mutatnak be akrobatamutatványokat halált megvető bátorsággal.

Változott valami a Pásztó és Heves közötti úton? Én hazafelé tartok, az utcán részeg hiénák csatangolnak. Kevésbé valószínű.

Szégyenteljessé vált a húsvét ünnepe. Nem Jézus feltámadásának tisztelete ellen szólnék, nem azzal van baj. A tavaszi megtisztulás fordult ki önmagából. Versengéssé lett a locsolkodás, egyesek a hímes tojásra, a pénzre, az ingyen szeszre hajtanak, mások előlük menekülnek a rokonokhoz, vagy indulnak országjáró körútra.

Fontosnak tartom hagyományaink tiszteletét. Hangsúlyozom: tiszteletét! Úgy gondolom, ha ez nem megy, akkor ne erőltessük tovább. Ilyen esetekben azzal tiszteljük meg a múltunkat leginkább, ha békén hagyjuk.

Mondi

IFJUSÁG

Fiatal kezdő tehetségek

Mindig jó hallani, hogy ez itt szerepelt, ez ott mutatott valamit, de talán még jobb, ha az illető ide tartozik vagy tartozott közénk valaha. Mivel újságírással foglalkozom, így jutott eszembe, hogy megkeresem azokat a fiatalokat, akik a nálam vásárolt rajzújság alapján rajzolnak.

Először Király Krisztinát kerestem meg, aki vásárolja ezt a lapot. Sajnos elmondása szerint nem igazán akar semmit sem a rajz tehetségével kezdeni, csak saját szórakozására csinálja.

Talán ha lenne, aki bíztatná vagy amatőr szinten fejlesztené tudását vagy megmutatná a lehetőségeit a rajzolásnak, akkor talán másképp látná a dolgot. De tudott ajánlani két másik rajzoló kislányt. Azért egy kép erejéig megmutatnánk Krisztina tehetségét.

Tovább menve Kéri Helgát kerestem meg.

Elmondása szerint rajztanodába jár, ahol a festészet alapjait tanulja. Volt már kiállításon szereplő képe, amely pasztell krétával készült. Eredetileg szeretett volna művészeti iskolába bekerülni, de nem sikerült, így magánszorgalomból fejleszti tudását. Jelenleg 10-es a Hajnóczy Gimnáziumban. Kívánunk neki sok sikert a továbbiakban.

Érdeemes megnézni az ő alkotását is. Helga passzolta a labdát Császi Angélához. A beszélgetés során rájöttem, hogy nagyon sok tehetséges fiatal van, mert már kaptam is a további neveket, mert mindenki azzal kezdte, hogy én nem, de XY igen. Angéla ren-

geteg rajzot vett elő, melyekből igen nehéz volt választani, hogy melyiket is mutassuk meg a lapban. Angéla már iskolás korában is ügyesen rajzolt. Jelenleg rajz szakra jár a Széchenyi István Gimnáziumban Szolnokra. Nagyon sokat jelent, hogy szereti is csinálni. Mindenféle képeket csinál, még nagyon elején van a tudás elsajátításában. Most 10-es, még valójában maga sem tudja, hogy mi szeretne lenni, de rajzolni, festeni mindenképpen fog. Itt szeretnék egy illusztrációt bemutatni.

A továbbiakban sok sikert kívánunk Angélának.

U.i.: Olyan jó, hogy nem csak rossz dolgokat tudok írni a fiatalokról.

Jobbágné

IFJUSÁG

Körkérdés a fiatalokhoz

A fiatalok életében fontos szerepet tölt be a szórakozás. De vajon községünk kielégíti-e ezeket az igényeket? Néhány fiatal megkérdeztem ezzel kapcsolatban.

Bagi Béla 19 éves, tanuló.

Milyen helyekre jársz szórakozni?

Általában rock rendezvényekre, koncertekre, valamint motoros találkozókra járok bulizni.

Szerinted a község mennyire kielégítő a szórakozással kapcsolatban?

A község szerintem eleget tesz a szórakozási lehetőségeknél!

Te miket változtatnál a szórakozási lehetőségeken?

Én szívesen rendeznék egy nagy motoros találkozót a Tisza parton. Több rendezvényt és szabadtéri programot szerveznék, ahol idős és fiatal egyaránt jól érezné magát. Eddig a Majális mindig jól sikerült. Jól érzem magam és szerintem mások is. Ehhez hasonló rendezvényeken szívesen részt vennék!

Köszönöm, hogy válaszoltál kérdéseimre!

Horváth Magdolna 19 éves, tanuló.

Hova jársz szívesen szórakozni?

Nem igazán járok el szórakozni, de általában diszkóba megy néha kocsimba. Szívesebben látogatok el sporteseményekre, mint például kézilabda- és focimeccsek.

Szerinted a község hogyan biztosítja a szórakozási lehetőségeket?

Véleményem szerint a községben inkább kocsimák adják a szórakozási lehetőségeket, meg egy diszkó, valamint a kulturális események.

Neked milyen elvárásaid lennének ezzel kapcsolatban?

Elvárásom nem sok lenne, mert nem sokat járok el, de ha mégis, akkor sem nagyon itthon. Viszont lehetne színesebb szórakozási lehetőségeket csinálni illetve többet ezekből.

Köszönöm, hogy válaszoltál kéréseimre!

Szabó Erika 22 éves, tanulmányait befejezte, de még nem dolgozik.

Milyen helyekre jársz szórakozni?

Igazság szerint nem találtam még olyan helyet, ahova el tudnék menni és jól tudnék szórakozni. Itt Rákóczi falván nem sok lehetőség van a szórakozásra.

Milyen elvárásaid lennének?

Lehetne egy igazi és normális szórakozóhely, ahova velem nagyjából egykorúak járhatnak, és ne csak a kiskorúaknak legyen jó ez a hely!

Mit változtatnál a szórakozási lehetőségeken?

16 éven aluliakat nem engednék be a diszkóba. Szeszest itallal sem szolgálnám ki őket, valamint korlátoznám a szórakozóhelyeken a dohányzást. A legtöbb szórakozóhely tele van kiskorúakkal, akik sokszor nem adják meg a tiszteletet a másikat! Szerintem ezekre kellene jobban odafigyelni!

Köszönöm, hogy válaszoltál kérdéseimre!

Tóth Kitti

Elég puha a párnád?

Március 22-én szombaton nem volt túl jó idő. Ha az lett volna, valószínűleg még több ember csatlakozott volna a párnacsatázókhoz. Ugyanis ez a nemzetközi párnacsata nap. Ilyenkor a világ nagyvárosaiban a legkisebbektől a legnagyobbakig, az unokák, nagyszülők, mindenki kivonul az utcára egy-egy csatára

Idén így csatlakozott többek között Budapest, Székesfehérvár, Pécs, Szombathely, Győr, Mohács, Ajka és Szolnok is a nemzetközi eseményhez, de kisebb települések is nagy örömmel hirdetik az Interneten, hogy ők bizony részt vettek ebben az egész világot behálózó háborúban. Pszichológusok szerint a vidám program nemcsak megmozgatja a résztvevőket, de nagyban segít a stressz oldásában, a nagyfokú ingerültség levezetésében.

Azért nem mondhatjuk, hogy ez egy játék határok nélkül, mivel négy fontos szabály van, amit nem csak be kell tartani, hanem érdemes is.

Először is, csak puha párnát szabad hozni. Gondolom, mindenki belátja, hogy nem lenne túl jó kék-zöld foltokkal hazatérni a „csata” után. Igaz ezek után igazi háborús hőské válhatna az, aki részt vett...

Másodszor: csak párnás embert szabad ütni. Ha megdobnak, dobd vissza párnával!

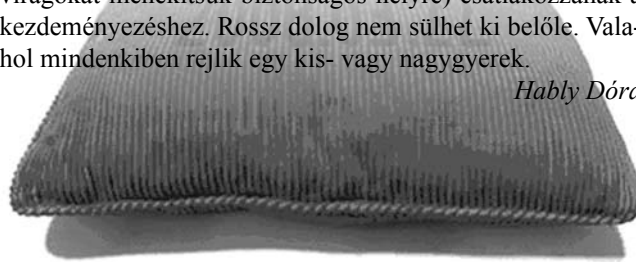
Harmadszor: a szemüveges emberek hagyják otthon a látóeszközt, vagy cseréljék le kontaktlencsére. Nem csak biztonsági, hanem anyagi okokból is érdemes otthon hagyni a pápaszemet, hiszen túl nagy lenne a veszteségünk, főleg ha a csatát is elvesztettük.

A negyedik szabály kimondja, hogy a párnacsata addig tart, ameddig tart. Ki meddig bírja energiával. Na és persze párnával.

Akit részletesen érdekel a program, az megnézheti az eredményeket a www.negyedikkoztarsasag.hu weboldalon. Az eredeti, angol nyelvű oldalon pedig (www.pillowfight.com) akár csatlakozhatunk is.

Ha jövőre még nem is fogunk a piacon tollasbált szervezni, és esetleg az időjárás a következő alkalommal is akadályozna bennünket, hogy egy nagyobb városba elmenjünk, ne csüggedjünk. A kicsiknek azt ajánlom, hogy reggel aput, anyut lepjük meg a legpuhább párnánkkal. A nagyobbaknak azt ajánlom, ébresszük a tesót egy kicsit keményebb párnával, a szülőknek pedig azt, hogy (persze előtte a cserepes virágokat menekítsük biztonságos helyre) csatlakozzanak a kezdeményezéshez. Rossz dolog nem sühet ki belőle. Valahol mindenkiben rejlik egy kis- vagy nagygyerek.

Hably Dóra

OLVASÓI LEVÉL

„Közel ötven éve elszármaztam a faluból...”

2008. febr. 29-ére a Macimúzeumba kaptam meghívót, illetve nem kaptam meg valamelyik posta jóvoltából, a hír más úton jutott tudomásomra és ez már nem először fordul elő, pedig Rákóczi falvától csak 10 km-re lakom.

A „Bocs D' Art” galéria 23. megnyitója volt és Pécskői Miklós nagyon szép képeslap gyűjteményét nézhettük meg. Az előző kiállításokhoz képest a megszokott színvonalától ma sem tért el az ott dolgozó kis csapat. Nagyon de nagyon sok szép tárgy van összegyűjtve, amit hely hiányában még nem tudott Balázs Antal bemutatni, tehát mondhatom a múzeum a megnyitó napján ki is nőtte magát. Azonban a lehetőségekhez mérten a település vezetői minden segítséget megadnak, hogy a kultúra tovább fejlődjön a faluban.

Közel ötven éve elszármaztam a faluból, a falu életét a Rákóczi Lapban megjelent cikkekből kísérem figyelemmel. A faluban történő események az óvodától az iskoláig, a sportesemények, nyugdíjasok élete és tevékenykedése, mind mind hozzá tartozik a település életéhez.

Az utolsó lapban az állattartók gondjairól, bajairól olvashattam, és a fiatalok véleményéről a településsel kapcsolatban. Sokszor hallok azt a véleményt, hogy Rákóczi falván kocsmán kívül egyéb nincs, pedig van. Szerintem nagyon jó óvodai és általános iskolai képzés, sportolási lehetőség is van. A körkérdésben a fiataloktól nemcsak negatív, de pozitív válaszokat is kaptunk a legutóbb megjelent Rákóczi Lapban. Vannak civil szerveződések, nem is egy, hanem inkább több, ide tartoznak a Kuruc Hagyományőrzők, a nyugdíjas kórus, citerazenekar, hirtelen ennyi jutott eszembe, akik már falván kívül is bemutatkoztak.

Az iskolában van sportélet, művészeti oktatás, néptánc tanítás és sokféle verseny a diákok tudásának növelésére.

Az igaz, hogy a fiataloknak olyan zenés szórakozó hely kellene, mint a volt Baláti vendéglő, amely kerthelyiséggel, meleg konyhával, étteremmel, zenekarral és meghívott neves énekesekkel télen-nyáron üzemelhetett. Most nosztalgizhatok, mert ez a kor az én ifjúságomban történt, amikor még volt „Katolikus Kör” színpaddal bálteremmel, volt „Török mozi”, sajnos nincs ma már egyik sem. Hagyták őket összerogyni és a legnagyobb baj, hogy helyettük nem épült semmi, pedig csak a kornak megfelelően fel kellett volna újítani őket.

Rákóczi falva alig 120-130 éves település, ebből az utóbbi 100 évben több negatív esemény történt, ami meghatározta a falu életét. Az 1914-es háború, az 1917-es forradalom, 1920-ban Trianon, 1944-ben háború, 1956-ban forradalom, 1989-ben újabb változás, ezek egy ilyen fiatal település életében nagyon meghatározó történések voltak. De ezeken most már túl vagyunk, csak ilyen kevés idő alatt látványos nagy dolgokat nem lehet létrehozni, főleg anyagi lehetőségek híján, amellyel az ország is küszködik.

A ma létező lehetőségeket kell megbecsülni és tovább fejleszteni. Van a falunak nagyon szép Tisza partja, kiépített tanösvénnyel turizmus céljára, havonta megjelenő színvonalas lappal, szép fotókkal, az elszármazottakat is tájékoztató cikkekkkel, történésekkel.

A lapból tudok tájékozódni a legutóbbi Önkormányzati Fórumról, ahol országos hírű egyének vettek részt. Figyelemmel kísérem és nagy tisztelettel olvasom Czirmayné Kocsis Róza utazásának leírását a nagyvilágból, tudom, hogy merre tart Jean Béliveau a világvándor, aki megígérte, hogy még visszatér Rákóczi falvára. Imádkozom érte, sikerüljön neki.

A Macimúzeum havonta új kiállításokkal várja látogatóit. 2007-ben volt, nagyon jól sikerült, sok látogatót vonzott Döme nap, változatos műsorokkal gyermekek számára. Neves egyéniségek segítik és szponzorálják a múzeum működését, amelynek híre a határokon túlra is eljutott.

Ennek ellenére úgy érzem, nem kap kellő támogatást az ott élőkől (nem anyagira gondolok), a látogatók nagy százaléka máshonnan jön. Pedig meg kellene becsülni, hiszen máshol nincs ilyen. De igaz az a közmondás, hogy senki sem lehet proféta a saját hazájában.

Tisztelettel: *Molnárné Vigh Erzsébet*
Szolnok, 2008. március

Köszönet

Nőnap alkalmából meglepetésben volt része édesanyámnak Varczag Györgyné, szül.: Balog Erzsébetnek.

Napokig beszélt róla és dicsekedett mindenkinek. Személyesen keresett meg minket a Polgármester úr és kísérete, köszöntötte édesanyámat nőnap alkalmából. Nagyon meghatározó érzés volt mindkettőnk részéről.

Édesanyám gondozását látom el saját házamban, így részem volt a meglepetés és meghatódás érzésében.

Köszönetemet és hálámat tudom kifejezni a falu vezetőségének és külön a Polgármester úrnak, hogy gondolt egy időse emberre is.

Gyursánszki Menyhértné

Lejegyezte: Jobbágyiné

JÓ TUDNI

Vízhiányból fakadó problémák

Magam is magas vérnyomás és a vele járó gondokkal küszködöm. Soha nem gondoltam volna, hogy a víznek milyen nagy szerepe van az életünk során.

Pl.: **fejfájás.** Nagyon könnyen oka lehet a vízhiány. Sőt, a szervezet vízhiánya egyben az agy kiszáradását is maga után vonja, ez pedig egyes idegsejtek téves működését eredményezi. A vizsgálatok során megállapították, hogy fejfájásunk akár fél óra alatt megszűnhet a vízhiány pótlásával.

Gyomorsav: Évekkel ezelőtt elterjedt, hogy ha sok vizet iszunk, felhígul a gyomorsav és nem tudja lebontani a tápanyagokat. Ma már tudjuk, hogy az étkezéshez hozzátartozik egy pohár víz, mely segíti az emésztést.

Magas vérnyomás: A magas vérnyomás a test nagymértékű vízhiányához való hozzászokási folyamat eredménye. Ha nem iszunk elég vizet, testünk igénye szerint, néhány sejt vízhiányban fog szenvedni, és a keringés javára még további vizet veszthet. A magas vérnyomást elsődlegesen megnövelt vízfogyasztással kell kezelni.

Szívproblémák: Ha megváltozik az agy víz koncentrációja, nem lesz megfelelő az információáramlás, és testünk ezt megpróbálja megakadályozni, ezért egy ideig máshonnan von el vizet. A vérből kivont nedvesség nemcsak magas vérnyomást okoz, hanem a szívet is terheli, mivel a sűrűbb vért a szív nehezebben hajtja.

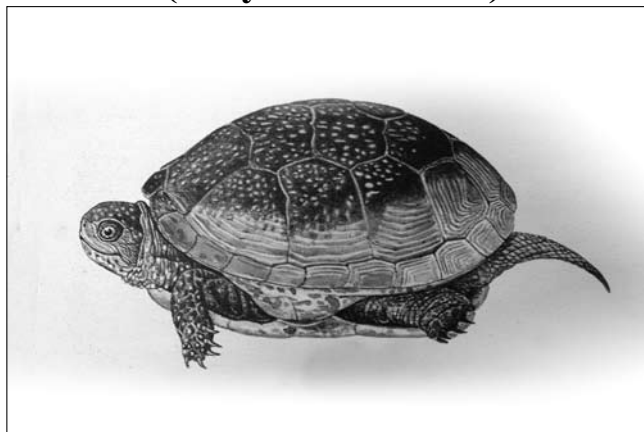
Székrekedés: A székrekedés kialakulásához hozzájárulhat a vízhiány is. A zavartalan emésztéshez naponta 2-3 l vízre van szükségünk.

Mi szerencsés helyzetben vagyunk, mert van egy ártézi kutunk, melyet igen sokan igénybe vesznek. Igen értékes ásványi anyagokat tartalmaz. Használjuk és vigyázzunk rá.

Jobbágyé

KÖZTÜNK ÉLNEK

A mocsári teknős (Emys orbicularis)

Új sorozatot indítunk, amelyben azokkal a kis állatokkal ismertetjük meg az olvasót, amelyek közöttünk élnek, sok esetben tartunk tőlük, vagy csodáljuk őket.

Valamikor rendkívül gyakoriak voltak, és szinte minden vizes környezetben előfordultak. Mára állományuk igen meggyérült. Egész Délközép-Európában előfordul.

Kifejlett állat hossza 15-20 cm. Testük lapos, hátpáncéljuk olajbarna, fekete, amelyet több száz apró sárga petty tarkít. Haspáncélja szennyessárga. Súlyuk 80-100 dkg.

A hímes laposabbak, kisebbek, haspáncéljuk homorú, farkuk lényegesen hosszabb. A nőstények testesebbek, domború a haspáncéljuk, farkuk rövid. 10-12 évesen válnak ivaréretté.

Vízben párzanak, kora tavasszal. Utána május végén június elején rakják tojásaikat, a maguk ásta gödröcskében a víztől 50-100 m-re. A 7-9 cm mély gödörbe 5-9 ovális tojást tojik éjszaka, amit ügyesen betakarnak. Augusztus végén szeptember elején az időjárástól függően kelnek ki a csöppsegek. Barnásfekete 22-25 mm-esek.

Ha hűvös a nyár, később kelnek ki az utódok, s képtelenek megerősödni a tél beálltaig, s így elpusztulnak.

Ragadozó állatok, vízben élő rovarokat, lárvákat, csigákat, ikrát, ivadékhalakat, gőtéket, és békákat fogyasztanak.

Ősszel telelőre vonulnak. Beássák magukat a nádcsonkok alá és csak tavasszal bújnak elő.

Szigorúan védett állat, azaz tilos befogni, háborgatni, különösen szaporodás idején.

Környékünkön gyakorta látni, aki elég türelmes szemlélő. A Tisza árterében, a Holt-Tiszán, Halastón és a Kanális parton is előfordul. Az utóbbiba 3 db-ot magam vittem vissza a gyerekekkel az elmúlt évben nyári tábor idején.

Aki otthon tart esetleg ilyen állatot, arra gondoljon, hogy hiába biztosít neki megfelelő körülményt, de a szaporodásban meggátolja eme csodálatos élőlényeket, ill. az állat befogását a törvény szigorúan bünteti.

Ulviczki György

ESEMÉNYEK KÉPEKBEN

Kuruc maci Afganisztánba
indulás előtt
Fekete Zsuzsanna őrmester kezében

Lengyel delegáció fogadása

Vendégünk volt Thürmer Gyula

Cserkésztorozó a sportsarnokban

Hirdetési áraink

A Rákóczi Lapban az alábbi árak szerint hirdethet
(árak az áfát tartalmazzák):

Egész oldal: 25000 Ft
1/2 oldal: 15000 Ft
1/4 oldal: 7500 Ft
1/8 oldal: 4000 Ft

A hirdetések feladását Jobbágyiné Incze Erzsébetnél (Szabadság
téri újságos pavilonban) lehet feladni.

SPORT

Egy szumós lány

Lapunk hasábjain sokszor olvashattak kicsiny falunkból elszármazott híres emberekről.

Ebben a cikkben szeretném, ha megismernének még egy földinket, ki igen különleges sportot űz.

A hölgyet Makai Erikának hívják, és szumózik.

Különböző falvi rendezvényeken is felléptek csapatukkal, s kedvesével Libor Dezsővel (gondolom Dezsőt már nem kell bemutatnom).

Én tudatlan vagyok, számomra a szumó az nagydarab pasik rizst dobálnak be a pályára, s utána lökdösik egymást.

Erika: Ez tévedés, nem rizst, hanem sót dobálnak be.

MPZs: Erika kérlek, akkor ismertesd meg velünk e sport rejtelmét.

Erika: A só jelentése misztikus, keleten a sintó vallás az uralkodó, s e szerint a só elűzi a rossz szellemeket. A másik fontos szerepe fertőtlenítő hatású, egyes sérüléseknél. A szumó ősi vagy testvér sportágból alakult ki (a birkózás és cselgáncs). A testalkat hogy valaki nagydarab profi szinten 130 kg-tól indul. Az amatőr nőknél is súly szerint vannak a csoportok.

Visszatérve a népi hiedelemhez, régen a szumósok a Fuji-hegy tetején játszották a mérkőzéseiket, és akkor van vége a mérkőzésnek, ha valaki kilép a csíkon kívül, mert akkor a hegycsúcsról is leesett, ez egy ősi verzió.

Minden földesúrnak volt egy szumó istállója, ott és akkor nem voltak belső viszályok, problémáikat a szumó pályán oldották meg.

Nagy tisztelet övezte és övezi most is a szumósokat.

MPZs: Felsorolni is nehéz lenne, hogy mennyi díjat és helyezést értetek már el. Nem olyan rég Thaiföldön jártatok, jól tudom?

Erika: Igen, világbajnokságon, illetve Japánban is jártunk már világbajnokságon. Felejthetetlen élményekkel tértünk haza.

MPZs: De azt sem hagyjuk ki, számos magyar bajnoki cím a tiétek, egyéniben, nemzetközi nagydíjak, EB-, VB- díjaitok vannak. Gratulálunk a már eddig elért eredményeitekhez, és sok sikert kívánunk az elkövetkezendő sportszerepléseitekhez.

KRESZ TANFOLYAM

Rákóczifalván
a Varsány Községi Házban
2008. április 24-én,
csütörtökön 17 órakor
moped, motorkerékpár
személygépkocsi.
Jelentkezni lehet
az ATI Autósiskolánál
Tel.: 30/505-3158

Kissné Kovács Mária oktatónál

MPZS

Macimúzeum

Élet a Bocs D' Art Galériában

A 23. kiállításon ezúttal is Retter Erzsébet köszöntötte a szép számmal megjelent érdeklődőket és Pécskői Miklós urat, aki a Galéria rendelkezésére bocsátotta a múlt század elejének hangulatát idéző képeslap gyűjteményét. A kiállításnak találó címet adtak a szervezők: „Száz éves Vénuszok”, hiszen a sok-sok idilli hangulatot sugárzó lapról rengeteg gyönyörű hölgy mosolygott ránk.

A kiállítást Papp Imre, a Rákóczi Kastély Alapítvány kuratóriumi tagja nyitotta meg. Beszélt arról, hogy ezek a lapok a mai fiatalok számára valószínűleg furcsán hatnak, hiszen ma már az ilyen megnyilvánulást helyettesítik az sms-ek és az e-mail-ek. Akkortájt az emberek zárkózottabbak voltak, mégis egy-egy ilyen képeslapon megnyíltak és ezek nagyon mély érzéseket hordoznak. A fronton lévő katonának egyéb kapcsolata nem volt a hazaiakkal, ilyen formában tudott üzenni kedvesének, feleségének, a családnak. Sajnálatait fejezte ki, hogy a képeslapok hátsó része nem látható, hiszen annak a kornak a szellemét az abban leírtak még jobban érzékeltetik. Köszönetét fejezte ki a tanár úrnak, hogy közreadta ezt a gyűjteményét, hiszen itt nem is annyira a bemutatott tárgyakat kell méltatni, mint inkább a gyűjtőt, aki nagy műgonddal, sok munkával összeszedte, rendezte ezeket a lapokat.

Ezt követően Pécskői úr mondott néhány szót a kiállított lapokról és csodálatát fejezte ki a Macimúzeum létrehozása és tevékenysége iránt.

Alig egy hónap elteltével újabb meghívó érkezett a Galériából a 24. kiállításra, amelynek keretén belül a Macimúzeum 2 éves születésnapját is megünnepelhetjük és betekintést nyertünk a Magyar Állami Operaház életébe a Hangok és Fények című kiállítás keretén belül. Ismert szereplők jelmezei tették színessé a múzeum teremt.

Nagyon hangulatos kép tárult a belépő meghívottak elé, élő szobrot alkotva jó néhány jelmezes ismerősünk fogadott bennünket.

Előljáróban Retter Erzsébet a Macimúzeum első két évének legrangosabb történéseit sorolta fel, majd a közeljövőben várható eseményekről beszélt. Nem győzte sorolni

azokat az országokat, egzotikus tájakat, ahová már eljutottak az utazó macik. Egyre bővül a múzeum támogatóinak köre, így a továbbiakban is lesz lehetőség különlegességek bemutatására. A legújabb és egyben legidősebb – 103 éves – macit a napokban kapták ajándékba.

Ezt követően Urbánné Kelemen Rózsa nagyon érdekes beszámolóját hallgathattuk meg a Magyar Állami Operaház történetéről, amelynek épületét Ybl Miklós tervezte és 1884-ben nyitotta meg kapuit.

Ezen az ünnepi kiállítás megnyitón került átadásra a 10000. és 10001. látogató részére egy-egy emléklap. Mindketten – Vadász Júlia és Dr. Szabadfi Árpád dandártábornok – szinte egy időben (2008. március 23-án) voltak kíváncsiak a Macimúzeumra.

Balázs Antal, a maci gyűjtemény tulajdonosa harmincegy-néhány emléklappal mondott köszönetet azoknak, akik a két év alatt segítették a múzeum tevékenységét, majd meggyújtotta a gyertyát a születésnapján.

pbm

FELHÍVÁS

Tisztelt Múzeumlátogatók! Várjuk felajánlásait az egykor Rákóczi falva határában álló kastélyok és kúriák megmaradt tárgyi emlékeiből. A felajánlott tárgyakat egy időszakos tárlaton szeretnénk bemutatni, ebben az évben.

Kiadja: Rákóczi Lap Baráti Kör Közhasznú Egyesület

Felelős kiadó, felelős szerkesztő: Pappné Benson Mária (pbm)

Tervező-szerkesztő, tördelő: Papp Imre grafikus

E havi számunkat a szerkesztőség tagjai közül írták:

Balázs Antal, Császiné Csáti Réka (-csr-), Czirmay Árpád, Czirmayné Kocsis Róza, Fekete Ferenc, Feketéné Molnár Zsuzsanna, Hably Dóra, Jobbágyiné Incze Erzsébet, Kövér Nikolett, Majorné Pásztor Zsuzsanna (MPZS), Mondy Viktor, Tóth Kitti, Ulviczki György, Urbánné Kelemen Rózsa

Civilszervezetek, intézmények híreit sajtó alá rendezte:

Császiné Csáti Réka

Iskolai hírek: Hőnyiné Nagy Erzsébet

A Rákóczi Lapot terjeszti a Magyar Posta.

Előfizethető a kézbesítőknél és a Posta Hivatalban.

Rákóczi falva, 2008. április 11.

A Rákóczi Lap és a településről más fontos információ olvasható a folyamatosan frissülő községi hivatalos honlapon.

www.rakoczifalva.hu

Bocs D'Art galéria XXIII-XIV.

KÉT ÉVES A MACIMÚZEUM

Száz éves vénuszok

A Tejedelem születésnapja

